

Adj tanácsot, szolgáltass
igazságot,
tedd árnyékosdát délben
olyanná, mint az éj!
Rejtsd el az elűzötteket,
a menekülőt ne áruld el!
Iz 16,3

Új Ember

KATOLIKUS HETILAP

ferenc
300

LXXXII. évf. 32. (4066.)
2026. augusztus 9.
Ára 475 Ft

Fotó: Merényi Zita

A hit kilép a térre

KATTÁRS Kaposvár szívében

8-9. oldal

Vandalizmus Međugorjében

4-5. oldal

Közbenjárók vagyunk
a világért

18-19. oldal

Elindította kampányát
a Katolikus Karitás

20. oldal

Leó pápa Subiacóban

A Szentatya meglátogatta Szent Benedek és Szent Skolasztika kolostorait

Miután elhagyta a vallepierai Szentháromság-kegyhelyet, XIV. Leó pápa a subiacói Szent Benedek-kolostorba látogatott. A Szent Skolasztika-kolostorban együtt ebédelt a bencés közösséggel, ahol megtekintette a kerengőt és a zárdát.

XIV. Leó július 22-én délelőtt kereste fel a Szentháromság-kegyhelyet, a Közép-Appenninek egyik leginkább tisztelt szentélyét, majd dél körül autóval a mintegy harminc kilométerre fekvő Subiacóba érkezett, ahol látogatást tett a Szent Benedek-kolostorban. Csendes elmélkedésbe merült Assisi Szent Ferenc 13. századi freskója előtt, a barlangban pedig a hagyományoknak megfelelően megcsókolta Szent Benedek szobrának térdét, és elmondta a Miatyánkot a jelenlévőkkel együtt – közölte a Szentszéki Sajtóközpont. Végül felment a Szent Skolasztika-kolostorba, ahol együtt ebédelt a bencés közösséggel, majd megtekintette a kerengőt és a zárdát. Leó pápa és kísérei délután indultak vissza Castel Gandolfóba.

A bencés közösség öröme és hálája

„A subiacói bencés közösség örömmel és hálával fogadja XIV. Leó pápa látogatását a szent kolostorokban, ahol Szent Benedek megkezdte spirituális útját.” Így nyilatkozott az *AgensIR* olasz katolikus hírügynökségnek Mauro Meacci, Subiacó bencés apátja. „A Szentatya jelenléte megújítja az Egyház és a bencés karizma közötti köteleket, emlékeztetve mindenkit az ima, az Ige hallgatása és a béke keresésének elsődlegességére.”

A pápa üzenetei a szerzetesi közösségnek

A Szent Benedek-kolostor vendégkönyvébe Leó pápa ezt írta: „Ora et labora (Imádkozzál és dolgozzál). A bencés szerzetesek tanúságtétele értékes és nagyon fontos az Egyházban és a mai világban. Köszönöm ennek a közösségnek a csodálatos fogadtatást, és arra hívlak benneteket, hogy imádkozzatok az egész Egyházzal együtt a

világ békéjéért. Áldásommal. Szent Mária Magdolna ünnepén.” A Szent Skolasztika-kolostor vendégkönyvébe pedig a következőket írta Leó pápa: „Hálát adok az Úrnak a kegyelemért, hogy meglátogathattam ezt a szent helyet Szent Magdolna liturgikus ünnepén, aki elsőként hirdette az Úr feltámadását.”

**Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Vatican Media**

Itt a szívünk!

A nyári időszak legtöbbször a pihenésről, feltöltődésről, megújulásról szól. Ebben a helyzetben szeretnénk segíteni minden elkötelezett katolikus Testvérünket, hogy nyomtatott hetilapunk és melléklete, valamint liturgikus kiadványunk segítségével újítsa meg keresztény életét.

„Itt a szívem!” – Boldog Bódi Mária Magdolnához kapcsolódó kedves történet, hogy ezekkel a szavakkal, állhatatosan terjesztette *A Szív* újságot. Hisszük, hogy ezáltal ő a hazai nyomtatott katolikus sajtó égi segítője. Kollégáink lapszámról lapszámra nemcsak tudásuk legjavát, hanem a szívüket is beleteszik az *Új Emberbe*, annak kulturális mellékletébe, a *Mértékadóba* és liturgikus havi kiadványunkba, az *Adoremusba*.

Miközben a szívünket nyújtjuk kiadványaink által, arra hívunk mindenkit, hogy

aki még nem előfizetője ezeknek, legyen az Olvasónk. Most különösen megéri előfizetni kiadványainkra: új előfizetőinket értékes olvasnivalóval ajándékozunk meg. Hisszük, hogy egy olyan korban, amikor a nyomtatott sajtó felületei egyre csak szűkülnek, sajtó-apostolkodással ér fel akár egy katolikus nyomtatott kiadványra való előfizetés is.

Ezúton is köszönjük eddigi Olvasóink, előfizetőink hűségét, hamarosan az ő számukra is készülünk egy meglepetéssel. Kérjük együtt Boldog Bódi Mária Magdolna közbenjárását,

és lépünk bátran a nyomába, legyünk mi is sajtóapostolok! Legyen Ön is katolikus sajtótermékeink Olvasója!

Akciónk részleteiről lapunk utolsó oldalán tájékozódhatnak.

Kuzmányi István főszerkesztő

Öt évre megerősítették Erdő Péter bíboros kinevezését az Apostoli Sziginatúrában

Újabb öt évre meghosszabbították Erdő Péter bíboros, prímás tagságát az Apostoli Sziginatúrában – adta hírül az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Facebook-oldala július 31-én.

A főpásztor 2004 óta tagja a Katolikus Egyház legfelsőbb bíróságának. A mostani döntés azt jelenti, hogy továbbra is részt vesz a Szentszék legfontosabb jogi döntéseiben és a világegyház igazgatószolgálatának szolgálatában.

A kinevezés újabb megerősítése annak a nemzetközi elismerésnek, amely Erdő Péter bíborost kiemel-

kedő kánonjogi felkészültségéért és több évtizedes szolgálatáért övezi.

Az Apostoli Sziginatúrát Dominique Mamberti francia bíboros vezeti 2014 óta.

Az Apostoli Sziginatúra történetéről és működéséről a Magyar katolikus lexikonban bővebben is olvashatnak. Érdekesség, hogy a szócikket éppen Erdő Péter jegyzi.

Nemrégiben erősítette meg a Szentszék Erdő Péter bíboros, prímás tagságát a Keleti Egyházak Dikasztériumában is.

Forrás és fotó: Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Facebook-oldala

XIV. Leó pápa üzenete a međugarjei ifjúsági fesztiválra Krisztus az igazi öröm forrása

Augusztus 1. és 6. között rendezik meg Međugarjében, a Bosznia-Hercegovinában található Mária-kegyhelyen a Mladifest nevű ifjúsági fesztivált, melynek ideji mottója: „Ad fontem – A forráshoz!” A Pietro Parolin bíboros államtitkár által aláírt szöveget Aldo Cavalli érsek, a međugarjei plébánia különleges apostoli vizitátora olvasta fel augusztus 1-jén, szombaton nem sokkal a szentmise előtt.

A Mladifestet – melyre idén hetvenhárom országból érkeztek fiatalok – 1989 óta rendezik meg. Az ünnepi szentmisét a Szent

Jakab-plébánia szabadtéri oltáránál mutatják be, amelyet néhány nappal ezelőtt, július 28-án vandál támadás ért. Az oltárt felgyújtották, a Szűzanya szobrát pedig sértő feliratokkal meggyalázták.

A Pietro Parolin bíboros államtitkár által aláírt szöveget Aldo Cavalli érsek, a međugarjei plébánia különleges apostoli vizitátora olvasta fel augusztus 1-jén, nem sokkal a szombati szentmise előtt, melyet Francis Assisi Chullikatt érsek, Bosznia-Hercegovina és Montenegró apostoli nunciusa mutatott be.

Az alábbiakban a találkozóra küldött pápai üzenet teljes fordítását közreadjuk.

A međugarjei ifjúsági fesztivál alkalmából XIV. Leó pápa szívélves üdvözlét küldi minden résztvevőnek, és arra buzdítja őket, hogy térjenek vissza AD FONTEM, vagyis Krisztushoz, az új élet és az igazi öröm forrásához. Ezért arra hívja őket, hogy az imádság, Isten ígéjének hallgatása és a szentségek által fedezzék fel újra az Úrral való személyes találkozás szépségét: ez a találkozás minden szív szomját oltja, és mindig erő ad az újrakezdéshez.

Öszentsége arra bátorítja a fiatalokat, hogy őszinte szívvel keressék az igazságot, amely szabaddá tesz, és ne engedjék magukat elcsábítani a múlt boldogság hamis ígéreteitől. Jézust követve ugyanis mindenki úgy tekinthet még a legnehezebb kérdésekre és a szív vívódásaira is, mint a megkülönböztetés és a hitben való növekedés lehetőségére.

A Szentatya továbbá arra buzdítja a fiatalokat, hogy engedjék vezetni magukat a Szentlélek által, és bízzák magukat a Boldogságos Szűz Máriának, az egyház anyjának közbenjárására, hogy az evangélium ragyogó tanúivá, a testvériség előmozdítóivá és a béke építőivé váljanak a társadalomban.

Miközben imáiról biztosít mindenkit, a Szentatya mindnyájukra Isten kegyelmének bőséges kiáradását kéri, és szívből adja apostoli áldását.

*Pietro Parolin bíboros,
Öszentsége államtitkára*

**Fordította: Tözsér Endre SP
Fotó: Vatican News**

Vandalizmus Međugorjében

12 óra alatt
megtisztították
a Mária-szobrokat

Súlyos rongálás történt július 27-ről 28-ra virradó éjszaka Međugorjében: fekete festékekkel fújták le a Jelenések hegyén álló Mária-szobrot, valamint a Kék kereszt közelében található kegyszobrot. Az elkövető az éjszaka folyamán a szabadtéri oltárnál gyújtogatott. Hercegovina-Neretva kanton belügyminisztériuma bejelentette, hogy őrizetbe vettek egy, az incidensekkel kapcsolatba hozható személyt.

Čitluk rendőrkapitányságára hajnali 4.30 körül érkezett a bejelentés, hogy fekete festékekkel fújták le és sértő graffitikkal csúfították el a Međugorje Podbrdo nevű részén található Szűz Mária-szobrot. A Jelenések hegyén álló Szűzanya-szobor talapzatára több feliratot is festettek; a vandalizmus nyomai a szobor hátoldalán is láthatók. Az elkövető fekete festékekkel fújta le a Jelenések hegyén elhelyezett, az 1982-es évszámot viselő emlékkövet is.

A Jelenések hegye Međugorje egyik legfontosabb imahelye. A fehér márványszobrot 2001. szeptember 8-án, a međugorjei jelenések kezdetének huszadik évfordulója alkalmából állították fel. A szobrot koreai zarándokok adományából készítették, és helyi hívek vitték fel a hegyre.

Megrongálták a Međugorjéhez tartozó Kék kereszt közelében álló kisebb Mária-szobrot is. A Szűzanya-szobor arcát és egyik kezét fekete festék borítja. Az előtte található kőtáblára sértő feliratot fújt az elkövető.

A rongáló az éjszaka folyamán gyújtogatott a međugorjei Szent Jakab-templom szabadtéri oltáránál, amivel kapcsolatosan július 28-án reggel 5 óra körül érkezett bejelentés a rendőrségre. A vandalizmus helyszíneire rendőröket és tűzvédelmi szakértőt vezényeltek ki. A helyszíni vizsgálatot az illetékes mostari ügyészség felügyelete mellett folytatták le.

Hercegovina-Neretva kanton belügyminisztériumának honlapján július 28-án közzétették, hogy Nyugat-Hercegovina kantonban megtaláltak és őrizetbe vettek egy, a međugorjei rongálásokkal kapcsolatba hozható személyt. A büntetőeljárást és az egyéb törvényben előírt intézkedéseket az illetékes ügyészség felügyeletével hajtják végre.

Különös súlyt ad a történeteknek, hogy a kegyhely hagyományosan leglátogatottabb eseménye, az ifjúsági zarándoklat, a Mladi-

Fotó: Fábián Attila

fest augusztus 1-jén vette kezdetét. Időközben megkezdődött a festék eltávolítása és az érintett területek megtisztítása.

A međugorjei plébánia közleménye

A rongálásokkal kapcsolatban a međugorjei plébániahivatal július 28-án az alábbi közleményt adta ki:

„Nagy szomorúsággal értesültünk arról a vandál cselekményről, amely megrongálta plébániánk imádságos helyeit. Azonnal megkezdtuk a tisztítási és a helyreállítási feladatokat, hogy valamennyi helyszín ismét méltó módon szolgálhassa az imádságot. Köszönetet mondunk mindazoknak, akik munkájukkal és önzetlen segítségükkel hozzájárulnak ahhoz, hogy a kegyhely továbbra is az Istennel való találkozás, a béke, valamint a Boldogságos Szűz Mária, a Béke Királynője tiszteletének helye maradjon.

Különösen szeretnénk arra kérni minden hívőt, hogy erre az eseményre úgy válaszoljon, ahogyan a Szűzanya már több mint negyven éve tanít bennünket Međugorjében: imádsággal, bőjttel és megbocsátással.

Imádkozzunk azok szívének megtéréséért, akik ezt a tettet elkövették, hogy az Úr kegyelmével megérintse és a jóság útjára vezesse őket! Imádkozzunk minden ember szívének békéjéért is!

A Szűzanya szüntelenül arra hív bennünket, hogy a béke hordozói legyünk. Ez az esemény ösztönözzön bennünket arra is, hogy még komolyabban vegyük hívását: ne rosszal viszonozzuk a rosszat, hanem életünkkel tegyük tanúságot a szeretetről, a megbocsátásról és a reményről.

A kegyhely továbbra is nyitva áll minden zarándok előtt. A liturgikus rend zavartalan, és valamennyi helyszínt gyorsított ütemben tisztítanak meg és teszik alkalmassá arra, hogy a Béke Királynője közbenjárására ismét

az imádság és az Úrral való találkozás helyei lehessenek.”

Forrás: Ika.hkm.hr
Hollósi Judit, Gátas Judit

Győzzük le a rosszat jóval!

A mostar-duvnói püspök nyilatkozata a međugorjei súlyos rongálásról

Petar Palić, a mostar-duvnói egyházmegye püspöke július 28-i közleményében elítélte azt a súlyos vandál cselekményt, amelynek során meggyalázták a međugorjei imahelyeket, és imádságra kért mindenkit – számolt be erről a horvát katolikus hírügynökség (IKA) honlapja. A megyéspüspök közleményében hangsúlyozta:

„Mély szomorúsággal fogadtam a hírt, miszerint meggyalázták a međugorjei szent helyeket. Az ilyen cselekmények nem csupán a köveket, szobrokat vagy oltárokat érintik; sebet ejtenek azoknak a hívőknek a szívén, akik ezeken a helyeken keresik Istent, a békét, a megtérést és a vigaszt.” (...)

„Arra hívom az összes hívőt, hogy ne keserőséggel vagy ítélkezéssel válaszoljanak, hanem azzal, ami mindig is az Egyház leghatékonyabb fegyvere volt: imádsággal, bőjttel, megbocsátással, Isten gondviselésébe vetett bizalommal és személyes életünk megújításával. Ne hagyjuk, hogy a gonosz saját logikájával megfertőzzön minket! Szent Pál emlékeztet bennünket: „Ne hagyj, hogy a rossz legyőzzön téged; te győzd le a rosszat jóval!” (Róm 12,21)

Újjászületett a Jelenések hegyén álló Mária-szobor

A međugorjei Jelenések hegyén álló nagy Szűz Mária-szobrot megtisztították, miután július 27-ről 28-ra virradó éjszaka fekete festékszóróval és sértő feliratokkal meggyalázták – számol be a horvát nyelvű *Hercegovina.info*.

A Cenacolo Közösség tagjai a rendőrségi nyomozás befejezése után azonnal megkezdtek a tisztítási munkálatokat. A festék jellege és a szobor felületének érzékenysége miatt a munkálatok órákig tartottak. A közösség tagjai közel tizenkét órán át dolgoztak a festék eltávolításán és a károsodások kijavításán.

A nagy szobrot már megtisztították, de a munka még nem fejeződött be teljesen, mivel egy nap alatt nem sikerült minden megrongált felületet helyreállítaniuk. A helyreállításban, takarításban a bijakoviçi plébániai közösség tagjai is segítenek. A felújítási munkák helyszínén és idején nagy számban voltak jelen imádkozva a zárándokok, hívek.

A Cenacolo Közösség már évek óta szorosan kötődik a međugorjei plébánia életéhez és a zárándokokhoz. Tagjai korábban is segítettek rendet tenni a Jelenések hegyén, környékén, és támogatást nyújtottak azoknak, akik saját erejükkel nem tudtak felmászni a szoborhoz.

A súlyos rongálás ellenére a tegnap a liturgikus programok Međugorjében zavartalanul folytatódtak. A nap folyamán a Szent Jakab-templom felgyújtott szabadtéri oltárát is sikerült helyreállítani, megtisztítani, így az esti szentmisét és imádságot már ott végezték a helyi ferencesek. A szabadtéri oltár előtti területet az esti órákban ismét a szokott módon hívők töltötték meg.

Számos zárándok és helyi lakos a szentmise után a Jelenések hegyére és a Kék kereszthez igyekezett,

ahol imádkoztak a nap folyamán a települést megrendező esemény után.

Július 28-án egy 31 éves lengyel állampolgárt rongálás gyanújával letartóztattak. A férfit hajtóvadászatot követően a Ljubuški közelében fekvő Cerna térségében tartóztatták le. A rendőrség folytatja a nyomozást, hogy tisztázza az eset összes körülményét.

Kuzmányi István

Forrás és fotó: Hercegovina.info

Mária nem a kicsinyes bosszú és az erőszak asszonya, hanem a Béke Királynője

Kovács Zoltán mariológus, egyetemi tanár jegyzete a történetek kapcsán

Értesülve a Međugorjében történt incidensről, őszintén megvallva, azonnal a Szűzanya czestochowai ikonja jutott az eszembe. És nem is feltétlenül azért, mert egyes, a gyertyafüsttől elszíneződött ikonokat – köztük a lengyelországit is – szokás „Fekete Madonnának” nevezni. Ez itt most másfajta „elfeketedés”, mely nem a jámbor imádsághoz tartozó gyertyagyújtások milliőinek tudható be, hanem a vandalizmusnak. Leginkább a megalázottság, megsebzettség miatt jutott eszembe a Jasna Góra-i Istenszüllő-arc, mely két mély karcolás nyomát mutatja. A történetírás szerint 1430-ból, pogány vagy huszita támadók műveként táruul élénk e megsebzettségében is nemes ikon, melyről – csodás módon – a javítások dacára sem akart eltűnni az erőszak nyoma. Mondhatni: mintha a Természetfölötti örök emlékeztető akarná hagyni számunkra valami mély értelmű dolognak ezzel is.

Maga a feltámadt Krisztus is sebhelyeit mutatja meg apostolainak (vö. Lk 24,39). Valóságos szenvedésének, a bűnösökért is a végsőig menő szeretetének elévülhetetlen nyomait, melyek többé már nem sajognak és nem véreznek, mégis örök jelei az ő áldozatának.

A Szűzanya is – bizonyos értelemben – meghozta üdvösségünk művében a maga áldozatait. Nem véletlen, hogy a máriás népi jámborság Jézus Anyjának hét fájdalmaról beszél. A simeoni prófécia – „a te lelkedet is tör járja át” (Lk 2,35) – egyértelműen előrevetíti az Istenszüllő együttes szenvedését Fiával, részvételét a maga szintjén az üdvösséghez istenfiúi passióban.

Jóllehet a mennyei dicsőségben Máriának már nem tud a gonosz ártani, ő maga is küldheti felénk anyai aggódásának, szeretetének jeleit – gondoljunk csak a vért verejtékező vagy könnyeket ontó szobrokra, képekre, ikonokra! Ezek nyilvánvalóan nem „egészíti ki” a kinyilatkoztatást, de egyértelmű prófétikus jelek, melyek megtérésre indíthatnak. Persze az örök boldogságban az e világi bajok nem teszik őt boldogtalaná. Sokkal inkább azt mutatják e jelek: a Mennyei Atya házába érkezett testvéreink egyáltalán nem érzéketlenek a zárándok Egyház szenvedései iránt. Sőt, mint olyanok, akik maguk is szenvedtek, tudnak „üzenni” számunkra, hogyan kerüljük el a legnagyobb, múlhatatlan szenvedést: a kárhozatot.

Ha jól belegondolunk, egy anya sokszor képes a legnagyobb megaláztatást is szeretettel elviselni hűtlen gyermekei részéről, és közben átélni: talán a lelki inzultusok vagy a testi valóságban megélt bántalmazások együttesen sem fájnak annyira az édesanya szívének, mint a gyermek bűnös magatartása miatti csalódottság, döbbenet, kínlódás. De ezek a fájdalomok is képesek Istennek tetsző áldozattá válni.

Számunkra sokszor érthetetlen, hogy Isten miért enged megtörténni ilyen szenvedéseket vagy incidenseket. Próbáljuk azonban felismerni: Isten ezt is képes üdvösségünkre fordítani! Nagypéntek éjsötétjéből, Jézus megalázó kereszthalálából húsvét hajnalán a legnagyobb világosság ragyogott fel. A meggyalázott oltár és szobrok képe írja be szívünkbe annak valóságát, hogy Isten szeretete a gyűlölet lángjánál mindig erősebb, húsvét fénye a gonoszság legbántóbb sötéttségét is képes eloszlatni. És ha mi magunk is szenvedünk, adjon erőt Égi Édesanyánk, aki szintén tudja, mit jelent megsebzett szívvel a kereszt alatt állni, szilárdan Istenben remélni. Legyen ennek a megaláztatások ellenére is Istenhez tartozásnak, kitartó hűségnek jele most számunkra a meggyalázott Istenszüllő-arc.

A czestochowai Istenszüllő-ikon megőrizte a rajta ejtett erőszak nyomait. Međugorjében ma szintén erre virradt a hajnal. Bár ebbe nem szabad beletörődnünk, most mégis jó, ha megütközésünk nem eltávolít a mennyei valóságtól, hanem ennek apropóján emeljük a magasba szívünket. Az eseményeket magyarázni próbáló jelvadász belemagyarázások, „maszek” okfejtések, jajveszékelések közt érlelt „prófeciák” és mítoszok szövögetése helyett a legjobb ilyenkor hitünk tanításából merítve vigasztalást és jó ösztönzéseket keresni, Istenre bízva a továbbiakat. Mária maga adja erre a leghitelesebb példát, aki a legnagyobb nehézségekben is kitartott a Magnificat lelkületében, hirdetvén: Isten a hatalmaskodókat, a zsarnokokat letaszítja trónjukról, és az Úr szegényei vagy szent helyei ellen elkövetett gaztettek fölötti végső ítélet is kizárólag az ő dolga. Isten pedig a benne hívó, bízó, megalázott kicsinyeket felmagasztalja (vö. Lk 1,52), és ő a legrosszabb eseményeket is képes javunkra fordítani. Épp Međugorje lelkülete tanítson arra: Mária nem a kicsinyes bosszú és az erőszak asszonya, hanem a Béke Királynője!

„Asszony, nagy a te hited”

(Mt 15,21–28)

Az evangéliumi események sorában újra és újra szembetalálkozunk azzal a mozzanattal, ahogy Jézus hitet „hív elő” valakiből. Úgy tűnik, hogy ez valamiért különlegesen fontos az Úrnak.

Időnként pedig az a különleges, hogy e hitről, nem saját népe tagjai tesznek tanúbizonyságot. A kánaáni asszony esetét időben megelőzi a szintén pogány kafarnaumi százados hitvallása, amit így összegezhetünk: „Csak egy szót szólj itt, ahol vagy, és hiszem, hogy otthon meggyógyul a szolgálóm!” Jézus válasza éppoly rendkívüli, mint a százados hite: „ekkor hitet nem találtam egész Izraelben.”

Mostani történetünkben a beteg szintén nincs jelen. Az anya viszont kérésével folyamatosan „zaklatja” Jézust, hasonlóan ahhoz, ahogy a *Lukács-evangélium* özvegyasszonya az igazságtalan bírót. Olyannyira, hogy ez már-már kínossá kezd válni, elsősorban a tanítványok számára, akik azt kéri a Mestertől, hogy küldje el az alkalmatlankodót.

A lényeg azonban most következik, hiszen mi evangéliumban egy isteni pedagógiai „módszert” ismerhetünk meg. Jézus előhívja és megérleli a kánaáni asszony hitét. A pogány asszony a zsidó Messiásnak kijáró titulussal fordul oda Jézushoz lánya gyógyulásáért: „Uram, Dávid fia könyörülj raj-

tam!” Jézus először mintha meg se hallaná, aztán pedig gyakorlatilag kiskutyának nevezi őt, akinek nem jár a gyermekeknek, vagyis az izraelieknek szánt kenyérből. Ez a hirtelen elé gördülő akadály azonban inkább megerősíteni látszik az asszony bizalmát, és hittel teli válasza készteti.

Hogyan válaszolt az asszony hitből?

Először is nem sértődött meg a „kutyás” hasonlaton. Elfogadta a pozícióját, és csodálatosan érvelt: még a kiskutyáknak is jut a morzsákból, amik az úr asztaláról lehullanak. Vagyis nem a „kenyér” kell neki, mivel Jézus kegyelme oly hatalmas, hogy még annak „morzsái” is bőségesen elegendők a leánya gyógyulásához.

Jézus mintha csak erre várt volna, megdicséri és teljesíti a kérését: „Asszony, nagy a te hited, legyen neked a te akaratod szerint!” A válasz késleltetése tehát nem a kapu bezárása volt, hanem meghívás a hit egy magasabb fokára, ami joggal váltja ki Jézus elismerő szavait, bennünket pedig arra hív, hogy mi is kövessük ennek az asszonynak a példáját.

Annál is inkább, mert nem maradhat bennünk visszhang nélkül és megválaszolatlanul Urunk jól ismert kérdése: „amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?” (Luk 18,8)

Kisiván Csaba

Az Eucharisztia tisztelete

(171/2.)

Jézus nem egyszerűen egy új pap a sok közül, hanem az egyetlen örök Főpap Melkizedek rendje szerint (vö. Zsid 5,6; 7,11–28). Nem mások vérét mutatja be, hanem saját életét ajánlja fel az Atyának. Áldozata egyszeri (ephapax), tökéletes és megismételhetetlen (vö. Zsid 7,27; 9,12; 10,10). A Golgotán nem pusztán egy történelmi esemény zajlik le, hanem az egész emberiség kiengesztelődése valósul meg. Ettől kezdve nincs más áldozat, amely hozzáadhatna bármit is Krisztus keresztségének teljességéhez.

Éppen ezért az Egyház eucharisztikus liturgiája nem új áldozatot mutat be Krisztus mellett vagy Krisztus után, hanem ugyanannak az egyetlen keresztségnek szentségi jelenvalóvá tétele. Az utolsó vacsorán Jézus ezt a misztériumot bízta apostolaira: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!” (Lk 22,19; 1Kor 11,24–25) A bibliai *anamnézis* nem egyszerűen visszaemlékezés jelent, hanem Isten üdvözítő cselekedetének liturgikus jelenét. Az Eucharisztiaiban ezért ugyanaz a Krisztus cselekszik, aki egyszer meghalt és örökké él az Atya jobbán (vö. Zsid 9,24–28).

A feltámadott Úr ezt követően apostolait saját küldetésében részesítette: „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket” (Jn 20,21), rájuk lehelt a Szentlelket (vö. Jn 20,22–23), és megbízta őket: „hozzájuk lépett, és megszólította őket: 'Nekem adatott minden hatalom a mennyben és a földön. Menjetek tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok meg őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek! És íme, én veletek vagyok minden napon a világkorszak beteljesedéséig!’” (Mt 28,18–20) Ebből a küldetésből bontakozik ki az apostoli utódlás és az Egyház szolgálati papsága. Az egyházi rend szentségében részesülő, felszentelt pap nem a saját nevében, és nem is csupán a közösség megbízásából cselekszik, hanem a szentelés eltörölhetetlen jegyével (karakterével) felruházva, *in persona Christi Capitis* – Krisztusnak, az Egyház Fejének személyében szolgál.

Mindazonáltal az *Újszövetség* nem csupán a szolgálati papságról beszél. Péter apostol a Sínai-hegyről szóló szakaszt alkalmazza az Egyházra: „választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet” (1Pét 2,9). Krisztusban végre valóságosan beteljesedik az, amit Izrael hivatása előképként hordozott. A keresztség által minden hívő részesedik Krisztus papi méltóságában (általános vagy királyi papság), hogy lelki áldozatként ajánlja fel egész életét Istennek (vö. Róm 12,1).

Sztankó Attila

A HÉT LITURGIÁJA

A év

AUGUSZTUS 9., ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP (A keresztről nevezett Szent Teréz Benedikta [Edith Stein] szűz és vértanú, Európa társvéddöntője, Emőd, Román) – 1Kir 19,9a 11–13a (A hegyen járulj az Úr színe elé!) – Róm 9,1–5 (Inkább azt kívánnám, hogy magam legyek átok alatt testvéreimért.) – Mt 14,22–33 (Parancsolt meg, hogy a vízen hozzád menjek!) – **Zsolozsma:** III. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 119 – ÉE 540, Ho 271 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 10., HÉTFŐ – SZENT LŐRINC DIAKÓNUS ÉS VÉRTANÚ ÜNNEPE (Csilla) – 2Kor 9,6–10 – Jn 12,24–26.

AUGUSZTUS 11., KEDD – Szent Klára szűz emléknapja (Zsuzsanna, Tibor) – Ez 2,8–3,4 – Mt 18,1–5.10.12–14.

AUGUSZTUS 12., SZERDA – Chantal Szent Johanna Franciska szerzetesnő emléknapja (Klára, Diána) – Ez 9,1–7; 10,18–22 – Mt 18,15–20.

AUGUSZTUS 13., CSÜTÖRTÖK – Boldog XI. Ince pápa emléknapja (Ipoly, Ibolya) – Ez 12,1–12 – Mt 18,21–19,1.

AUGUSZTUS 14., PÉNTEK – Szent Maximilián Mária Kolbe áldozópap és vértanú emléknapja (Marcell) – Ez 16,1–15.60.63 – Mt 19,3–12.

AUGUSZTUS 15., SZOMBAT – SZÜZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE (NAGYBOLDOGASSZONY) – FŐÜNNEP (Mária Aszszunta, Tarzácusz) – Vigília-mise: 1Krn 15,3–4.15–16–16,1–2 – 1Kor 15,54–57 – Lk 11,27–28 – Ünnepi mise: Jel 11,19a.12,1–6a.10 (Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony, kinek

öltözete a nap volt, lába alatt a hold.) – 1Kor 15,20–27c (Először Krisztus támad fel, majd azok, akik Krisztushoz tartoznak.) – Lk 1,39–56 (Nagy dolgokat művelt velem a Hatalmas Isten; felmagasztalta az alázatosakat.) – **Énekrend:** Ho 167 – ÉE 646, Ho 174 – ÉE 229, Ho 134 – ÉE 643, Ho 284 – ÉE 234.

AUGUSZTUS 16., ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP (Szent Ponciánusz pápa és Szent Hippolitusz áldozópap vértanú, Szent Rókus hitvalló, Ábrahám, Szeréna) – Iz 56,1.6–7 (Az idegenek fiait elvezetem szent hegyemre.) – Róm 11,13–15.29–32 (Isten nem bánja meg kegyelmi adományait és meghívását.) – Mt 15,21–28 (Asszony, nagy a te hited!) – **Zsolozsma:** IV. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 220 – ÉE 591, Ho 220 – ÉE 149, Ho 114 – ÉE 598, Ho 286 – ÉE 299.

Evangelium és liturgia

(31.)

A pünkösöd utáni tizenegyedik vasárnapon a Görögkatolikus Egyház a szívtelen szolgáról szóló példabeszédet (Mt 18,23-35) olvastatja a Szent Liturgiában. Érdekes, hogy nem előírás a példabeszédet bevezető pár sor felolvasása. Pedig ez a bevezetés és befejezés foglalja keretbe az egész tanítást: a megbocsátást. Nemcsak hétszer, nem is csak hetvenhétszer (Mt 18,22), hanem hetvenszer hétszer, sőt számtalanszor kell megbocsátani, hogy kedvesek legyünk a mi Istenünk szemében. Valahogy úgy, ahogy a Miatyánkban is kérjük – és nem akarunk ítéletet vonni a fejünkre: „úgy bocsásd meg” vétkeinket, „miképpen” mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek (Mt 6,12). – Ezen a vasárnapon liturgikus szövegeink a második hang anyagából valók, melyekben megtalálhatók a történethez kapcsolódó gondolatok.

1. A „király” viselkedése. – Minthogy példabeszéde elején Jézus a királyt állítja elének (Mt 18,23), érdemes először is az ő viselkedését szemügyre venni. Nem kétséges, hogy a mennyei Atyát jelképezi számunkra, akiről ezt énekeljük: „a jószívűség forrását bírod és a kegyelmek özönét”. Viszont az sem kétséges, hogy el akarja számoltatni a szolgálait. Bennünket is. Mert mindnyájunknak meg kell jelenni a mennyei ítélőszék előtt (2Kor 5,10). A „végtelenül irgalmas Isten” azonban megmutatja „nagy szeretetét irántunk” (Ef 2,4), és ha nem is érdemtelenül, de megbocsát, elengedi tartozásunkat és adósságunkat, mint a példabeszéd szerinti szolgának. A Megváltónkról énekeljük ezen a vasárnapon: „nagy dicsőségben és erőben ismét eljövend ítélni a világot, amelyet teremtett”.

2. A szívtelen szolga viselkedése. – Sokkal többet kapott a szívtelen szolga, mint amit remélt. Ugyanis csak ezt kérte az urától: „Légy türelemmel irántam, s mindent megfizetek neked!” (Mt 18,26) Ámde az úr megkönyörült rajta, és elengedte az adósságát. Mert ő olyan, mint amit a vecsernyében énekelünk róla: „isteni lényednél fogva irgalmas, kegyelmes és könyörülő vagy”. Bár megtapasztalta ezt a nagylelkűséget a szolga, ő sajnos már nem tudott ugyanígy viselkedni. Fojtogatni kezdte azt, aki sokkal kevesebbel tartozott neki, ahelyett hogy elengedte volna az adósságát. Az isteni nagylelkűséggel szemben ilyen kicsinyesen (is) tud viselkedni az ember! Nem is kerülhette el aztán a számonkérést.

3. Az emberek igazságérzete. – „A többi szolga látta a történeteket, és igen elszomorodtak. Elmentek, és jelentették uruknak mind, ami történt” (Mt 18,31). Az a kifejezés, hogy elszomorodtak, azt igazolja számunkra, hogy nem egy „feljelentést” tettek szolgatársuk ellen, nem egyszerűen „besúgták” őt. Többről van itt szó: az igazságérzetről. S ez akkor működik legjobban, ha az ember saját magával is így viselkedik: felismeri a saját bűnét, elszomorodik rajta, és saját maga kér bocsánatot az Úrtól. Számtalan példát lehet találni erre a viselkedésre a mostani vasárnapi liturgikus szövegekben. „Ellened vétettem, üdvözítő Krisztus”; így „kiáltok hozzád, Krisztus, Üdvözítőm: tisztíts meg engem”; „Uram, könyörülj rajtunk” és így tovább.

Szívből énekeljük most: „Krisztus, jótevő Istenünk, dicsőség néked!”

Ivancsó István

Szent Lőrinc

Augusztus 10.

A vértanú diakónus a leginkább tisztelt szentek közé tartozik. A szentmise római kánonjában is helyet kapott, és a régi római naptárban is kiemelt ünnep volt vértanúságának napja. Életéről azonban szinte semmit sem tudunk, és haláláról is csak néhány megbízható történeti adat maradt ránk.

Ciprián karthágói püspök a nyolcvanadik levelében beszél Sixtus pápa és négy diakónusának vértanúságáról, de Lőrincet nem említi. A későbbi hagyomány a pápa fődiakónusát látja benne, aki néhány nappal Sixtus pápa után csodálatos győzelmet aratott az üldözők felett. E későbbi hagyomány legnevesebb tanúja, Szent Ambrus ezt írja: „Amikor Lőrinc látta, hogy a püspökét a halálba viszik, sírni kezdett. Nem azért, mintha sajnálta vagy féltette volna, hanem mert ő nem kísérhette a vértanúságba. Ezért így szólt hozzá: »Atyám, hová mégy a fiad nélkül? Szent püspököm, hová sietsz a diakónusod nélkül? Az áldozatot soha nem mutattad be nélkülüm! Valami kivétel nélkül találsz bennem? Méltatlannak tartasz arra, hogy magaddal vigyél? Vizsgálj csak meg, hogy mindig hűségesen szolgáltalak! Szolgádra rábízta Krisztus vérét, és most meg

akarod tagadni tőle, hogy a te véredben is része legyen?» Sixtus pápa így válaszolt: »Nem, fiam, nem mellőzlek, és nem is hagylak magadra. Előtte keményebb küzdelem áll. Én, az öreg a könnyebb harc útját járom, reád azonban, aki fiatalabb vagy, dicsőbb győzelem vár a zsarnok felett. Hamarosan jössz majd utánam, hagyd abba a sírást! Három nap múlva követni fogsz.»

Szent Ambrus ezt nem maga találta ki, hanem az átvett hagyományt öntötte formába. Lőrinc pedig ebben a hagyományban a rómaiak által annyira becsült férfias erények megtestesítője lett, aki az

erőszakos haláltól sem riadt vissza.

Történetileg csak annyi a biztos, hogy Lőrinc diakónus kapcsolatban állt Sixtus pápával, és közvetlen utána halt vértanúhalált. A IV. század elejéig visszakövethető az a hagyomány, hogy Rómában Lőrinc ünnepét augusztus 10-én ülték meg, és úgy tudták, hogy a Via Tiburtina mellett szenvedett mártírhálált, ahol Nagy Konstantin bazilikát építtetett a tiszteletére, és a templom hamarosan keresett zárandokhelyé vált. Állítólagos hispániai származása miatt Lőrinc valóságos nemzeti szent Spanyolországban.

Az Egyház kincse

Legendája szerint, amikor Lőrinc diakónust letartóztatták, a bíró első kérdése az Egyház kincseire vonatkozott. Azt hitte ugyanis, hogy az Egyház mérhetetlenül gazdag, amelynek Lőrinc a kincstárnoka. Ekkor Lőrinc három napot kért, és az idő letelte után egy sereg koldussal, bénával és beteggel jelent meg a bíró előtt. „Íme, itt vannak az Egyház kincsei!” – mondta. A bíró úgy vélte, gúnyolódik rajta, ezért azonnal átadta őt a hóhérnak.

L. K.

A hit kilép a térre

KATTÁRS

Kaposvár szívében

Szeptember 18-20. között Kaposvárra hív a KATTÁRS, hogy ismét megmutassa, a hit nem csupán a templom falai között van jelen, hanem a tereken, az utcákon és a közösségi programokon is. Egy értékekben gazdag város, egy sokféle programot kínáló fesztivál alkalom arra, hogy a résztvevői megismerjék egymást, közelebb kerüljenek Istenhez és ahhoz a közösséghez, amelyet az Egyház a mindennapokban is épít. Török Daniellával, a rendezvénysorozat főkoordinátorával és Bánlaki Zsanett-tel, a Caritas in Veritate Bizottság irodavezetőjével beszélgettünk.

Kaposvár belvárosában a püspökség épületén hatalmas molinó hirdeti a Katolikus Társadalmi Napok rendezvényét. Nem messze innen található Magyarország egyik legszebb főtere, a Kossuth tér, amely a KATTÁRS, a közösségek, családok és fiatalok fesztiváljának egyik színhelye lesz majd szeptember harmadik hétvégéjén. A 19-20. század fordulójának hangulatát idéző, eklektikus és szecessziós épületekkel körülvett, szobrokkal díszített, gondosan felújított Kossuth

teret a Városháza neoreneszánsz épülete, a Zsolnay-cserepekkel díszített egykori Erzsébet Szálló, a Dorottya-házként ismert Csokonai Hotel, valamint a „Haza Kis Polgárainak” feliratú, több mint kétszáz éve oktatási célokat szolgáló iskolaépület, ma a Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskola és Gimnázium fogja körül.

A fesztivál témáját a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia harminc évvel ezelőtti társadalmi körlevelének jubileuma adja, amelynek címét az idei KATTÁRS mottójául választotta: „Igazságosabb és testvériesebb világot.” A

venni a társadalom: a sérültek, a függőségekkel élők, a hajléktalanok hangját. Daniella hozzáteszi: „Fontos számunkra, hogy a KATTÁRS közös ügyünk legyen, amelyet mind az Egyház, mind a város és a vállalkozások is a sajátuknak éreznek. Öröndetes, hogy a városvezetés is lehetőségként tekint rá, és a saját eszközeivel besegít a szervezésbe.”

A püspökségen egy jól összefogott közösség felel a program megvalósításáért. Különböző részterületeken mintegy húsz ember vesz részt a munkában. A koordinátor, Török Daniella tizennyolc éve a püspökség munkatársa, az Emmanuel Közösség tagja. „A legfontosabb talán az, hogy Isten szolgálatában szeretnék élni, vallja a munkájáról. Ez a rendezvény is alkalom arra, hogy megmutassuk, vonzó közösség az Egyház. Ha ez a három nap jó élményként marad meg mindenkiben, függetlenül attól, hogy egyébként rokonszenveznek-e velünk vagy sem, akkor esélyünk nyílik arra, hogy pozitív képet közvetítsünk az Egyházzal. Fontos, hogy nyitottak és megszólíthatók legyünk, hogy az emberek azt lássák, az Egyház, a Jóistent szerető emberek valóban érdeklődnek az életük iránt.”

A kaposváriak két fiataalt is bevontak a rendezvény megismertetésébe és népszerűsítésébe. Luthár Hangát és Németh Andrást – Hangát és Bandit – választották a KATTÁRS arcainak. Mindketten középiskolások, a székesegyházi ifjúsági közösség tagjai. Minden megszólalásuk erős tanúságtétel, amelyhez felhasználják a korosztályukat jellemző kommunikációs tudást. Bekapcsolódnak a püspökségi médiamunkába, kisfilmek, interjúk és podcastbeszélgetések készítésébe a Kaposvári Kattárs Instagram- és TikTok-oldalán, illetve a Katolikus Társadalmi Napok Facebook-oldalán.

„Igyekezünk változatos programokkal készülni” – mondja Daniella. A programok összeállításában a szervezők szem előtt tartották a korosztályok eltérő érdeklődését és sajátos igényeit. Elkerülve a párhuzamosságokat, a hitéleti,

tér legmagasabb pontján áll a neoromán Nagyboldogasszony-székesegyház, mely mind a város, mind a tér egyik legszebb kincse. A

rendezvény célja ma is az – fogalmaz Bánlaki Zsanett – hogy kihangosítsa azok hangját is, akiket nem lát, és gyakran nem is akar észre-

kulturális és sportesemények sorjában követik majd egymást, hogy a résztvevőket ne állítsák kényszerű választás elé két jó lehetőség között.

A hagyományoknak megfelelően a kezdő napon egy konferencia keretei közt tekintik át napjaink legfontosabb kérdéseit az Egyház társadalmi tanításának fényében. Varga László püspök *Mit jelent igazságban szeretni?* címmel tart előadást. Révay Edit OCV előadásában a „leszakadó rétegek és a sebzett családok” helyzetével foglalkozik. Tuboly Ádám az áltudományok társadalomra gyakorolt hatását vizsgálja, Endrédy Balázs előadásának témája a vallásosság/spiritualitás mint gyógyító jelenség, míg Baritz Sarolta Laura és Pigler Mónika Míra OP az emberközpontú gazdaságról beszélnek majd.

A szombaton kerül sor a szokásos „sátras kitelepülésre”. Daniella a város közreműködését dicséri: „A főtér dekorációját – a teret megosztó virágcserepeket – teljesen átmozgatják, hogy kinyíljon a tér. Célunk a fesztiválhangulat megteremtése a Kossuth téren és környékén.” Az országos ismertségű szereplők mellett felvonul a Kaposvári Egyházmegye minden pasztorális területe, szervezete, intézménye. Különlegesség lesz az „áldósátor”, ahova bárki betérhet, hogy áldást kérjen. „Mindenki részéről nagy érdeklődést és nyitottságot tapasztalunk. Úgy érzem, maga az egyházmegye is lehetőséget lát ebben a rendezvényben. Hangsúlyozzuk, hogy nemcsak a katolikusokat várjuk, hanem minden olyan embert, aki szívesen bekapcsolódik egy sokszínű programba” – mondja a szervező.

Azt remélik, hogy az egyházmegye minden részéből jönnek majd résztvevők. Ezt buszokkal segítik. Kiemelten figyelnek arra, hogy a fogyatékosággal élők is eljuthassanak a KATTÁRS-ra.

Létrehozta egy felületet a jelentkezőknek, és felvették a kapcsolatot azokkal az intézményekkel, ahol fogyatékosággal élő emberek élnek.

A kaposvári rendezők elkötelezett lokálpatriotaként építették be a programba a város bemutatását. Lesznek városi séták, amelyeknek nem csupán a nevezetességek megismertetése a céljuk, hanem Kaposvár történetének, összetettségének és személyes emlékezetének felfedezése is. Így például tematikus sétát terveznek Fekete István nyomában: gyerekkorának meghatározó, Kaposváron eltöltött tizennyolc évét idézik meg,

amelyről az író *Ballagó idő* című, 1970-ben megjelent, önéletrajzi ihletésű művében is ír. Az úgynevezett „Ballagó-útvonallal” tíz városi emlékhelyszínen vezet végig a belváros utcáin, irodalmi és várostörténeti párbeszédbe állítva a múltat a jelenrel.

A KATTÁRS-on kiemelt hangsúlyt kap a mozgás is. Nem véletlenül: Varga László házigazda püspök évek óta hívja papjait és híveit a várost átszelő nordic walking sétákra. A péntek reggel közös bemelegítéssel indul a Kossuth téren, majd ezt követően többféle aktivitásba is bekapcsolódhatnak a résztvevők: kerékpár- és gyalogtúrába, illetve egy különleges, fokozatosan gyorsuló tempójú gyalogló-futó kihívásba. A KATTÁRS-on így módon a középpontba kerül a mozgás élménye és a közösségi részvétel.

A kerékpártúra a Deseda-tóhoz vezet: a 14 km hosszúságú rövidebb a toponári strandig, míg a hosszabb, 28 km-es táv egy valódi túra élményét kínálja. A hosszabb gyalogtúra 16 kilométeres útvonalon, a rövidebb pedig 6 kilométeren Kaposvár több szakrális helyszínét érinti, miközben minden állomáson kisebb, helyben megoldandó feladatok várják a résztvevőket – olyan kihívásokra kell számítani, amelyekre nem lehet előre felkészülni az interneten, hanem csak a helyszínen, személyes odafigyelés és jelenlét mellett oldhatók meg. Különleges lesz a MEKK – Még Egy Kör Keresztények – gyalogló- és futóverseny 110 percben, 11 körben. Az első kört 15 perces, az utolsó kört pedig 5 perces szintidő alatt kell teljesíteni, tehát körönként egy perccel csökkentve a szintidőt az azonos útvonalon (Kossuth tér – Zárda utca – Bajcsy Zs. utca – Kossuth utca – Európa tér – Fő utca – Kossuth tér), folyamatosan gyorsuló tempójú gyaloglás, majd futás során.

A túrák különleges állomásai Kaposvár kápolnái lesznek, amelyek mindegyike fontos közösségi emlékeket őriz: a hitből, hálából, megbecsülésből született helyek ma is élő lelki tereként vannak jelen a városban. Az egyházmegye közreműködésével a résztvevők több kápolnába is betekinthetnek, a város hét kápolnája közül hatot érintve az útvonalon. A szakrális helyszínek között szerepel többek között a donneri Kálvária-kápolna, a rómahegyi Havas Boldogasszony-kápolna, a kaposhegyi Szent Szűz-kápolna, a lonkahegyi Szent Antal-kápolna, az istvánfahegyi Szent Donát-kápolna, valamint a Keleti temető Szent Anna-kápolnája is. A donneri Kálvária-kápolna különösen emblematikus helyszín: a Kapos-völgyből a Kaposhegyre felvezető Kálvária utca mentén, vadgesztenyesor árnyékában áll, előtte három kőkeresztrel és egy kisebb lépcsős feljáróval, amely egyben lehetőséget nyújt a csendes elmélyülésre is.

Nagy hangsúlyt fektetnek a KATTÁRS-on a hitéletre: szentmisék a Kossuth téren és a székesegyházban, fáklyás körmenet – az Emberi méltóság menete – a Jézus Szíve-templomhoz, Taizé-imaóra, dicsőítés tanúságtételekkel a Rád találtam zenekarral, szentségimádás a székesegyházban.

A program része a kamarazenei találkozók, meghallgathatjuk az MH Kaposvár Helyőrség

Zenekarát, a katolikus iskola fúvószenekarát és kórusát, illetve a Parafónia Zenekart is, lesz táncház és orgonakoncert, lovagkori bemutató, valamint flashmob a kaposvári fúvószenekarral. Kiemelt fellépők Szabó Balázs Bandája és Oláh Gergő.

Bánlaki Zsanett a KATTÁRS teremtésvédelmi elkötelezettségére hívta fel a figyelmet.

A kaposvári szervezők ehhez egy különleges közösségi gesztust kapcsolnak: a fesztivál idején a Kaposvári Egyházmegye csapata fát ültet a székesegyház udvarán, jelezve, hogy a találkozások, az emlékezés és a hitből fakadó közösségi cselekvés nemcsak a jelenhez, hanem a jövőhöz is szól. Kiemelt kezdeményezés, hogy a szervezőbizottság ösztönzést kíván nyújtani ahhoz, hogy elinduljon egy fenntarthatóbb rendezvényszervezési szemlélet. „Az elején járunk, információs táblákat készítünk, amelyek felhívják a figyelmet a környezettudatos eseményszervezésre” – ad betekintést terveikbe Zsanett.

Ugyancsak központi figyelmet kap az önkéntesség ügye – mondta Zsanett. A Bíz rá magad mozgalom felajánlott egy kerekasztal-beszélgetést e témában. „Az önkéntesség egy sajátos módja az Egyház társadalmi szerepvállalásának. Úgy látjuk, van mit tanulnunk e téren. Az önkéntesség messze nincs úgy benne a kultúránkban, mint mondjuk más nyugati országokban.” Daniella hozzáteszi: ők is számítanak az önkéntesekre. Egyrészt a katolikus iskolából, másrészt a plébániai ifjúsági közösségekből, illetve más intézményekből, illetve a püspökség dolgozói ajánlották már fel a segítségüket.

A szervezők a gyerekekről sem feledkeznek meg: pénteken és szombaton kerül sor a gyerekprogramokra, illetve egy külön gyerektér segítségével oldják majd meg a gyerekelvi-gyázást a szekcióprogramok alatt.

A rendezvényről a www.kattars.hu oldalon tájékozódhatnak az érdeklődők, ahol megtalálható a teljes program és a jelentkezési felület is. Folyamatosan készülnek a tájékoztató anyagok, rövidfilmek, podcastek a rendezvényről, amelyekben időről időre bemutatják a KATTÁRS legizgalmasabb helyszíneit. Közösségben, küldetéssel – várja a jelentkezőket a KATTÁRS.

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita

Szent Anna-búcsút ünnepelt az egyházmegyei karitás nap nappali ellátóközpontja Szombathelyen

A vasi vármegyeszékhely belvárosában található Szent Anna Ház, a Szombathelyi Egyházmegyei Karitás nap nappali ellátóközpontja kápolnájának búcsúját tartották július 24-én. Ez alkalmából Székely János püspök mutatott be ünnepi szentmisét a szombathelyi székesegyházban. Az eseményről Magyar Sándorné írt beszámolót, melyet szerkesztve közlünk.

A Szent Anna Házban már a megelőző napokban szervezni kezdték a dolgozók és a látogatók az ünnepi programot. A búcsúünnep reggelén a résztvevők a ház kápolnájában rózsafüzért imádkoztak. A Szent Anna Ház lelkiatyja, Haller László toronyi plébános gyóntatott, hogy a jelenlévők tiszta lélekkel vehessenek részt Szűz Mária édesanyja, Szent

Anna ünnepén. Ezt követően a székesegyházban búcsúi szentmisére került sor, amelyet Székely János megyéspüspök mutatott be Haller László atya koncelebrálásával. A Szombathelyen táborozó csobánkai

hittanosok is meghívást kaptak a szentmisére.

A főpásztor homíliájában a nagyszülők áldozatos feladatáról beszélt, de a fiatalokhoz is volt néhány kedves intelve. Az Isten alkotta természet-

ből vette a példát és a hasonlatot az idős és az unoka szeretetkapcsolatának kifejezésére. A szombathelyi megyéspüspök a szentmise végén külön áldásban részesítette a jelen lévő unokákat és nagymamákat. Az idősek maguk mellé vettek egy-egy vendég gyereket, s velük együtt fogadták az áldást – így a távol lévő nagyszülőkre is emlékeztek.

A szentmise végén 60. születésnapja alkalmából köszöntötte Haller László atyát a főpásztor. A résztvevők énekkel, imádsággal köszönték meg a Szent Anna Ház lelkiatyjának szolgálatát, kedves személyiségét, lelkievezését. A pohárköszöntő már a Szent Anna Ház udvarán hangzott el. A búcsúi délelőtti agapéval zárult.

Szent Anna, könyörögj értünk, nagyszülőkért, hogy megérjük jövő évi köszöntésedet is!

Forrás és fotó:
Szombathelyi Egyházmegye

Szent Anna-napi palóc búcsút tartottak Balassagyarmaton

Zsúfolásig megtelt július 26-án, vasárnap a balassagyarmati Palóc Liget. A szabadtéri színpadhoz a hagyományokhoz híven díszes népviseletes menet érkezett a Szent Anna tiszteletére rendezett palóc búcsúra és szentmisére. Az ünnepi liturgiát Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök mutatta be.

Immár többéves hagyomány Balassagyarmaton, hogy Szent Anna tiszteletére palóc búcsút szerveznek a városban. Idén sem volt ez másképp. Az utcákon hömpölygött a sok ember, akik közül többen a palóc népviseletüket is magukra öltötték. A menet úti célja a Palóc Ligetben álló szabadtéri színpad volt. Vasárnap, a háromnapos esemény zárónapján már reggeltől gyülekeztek a gyermekek, a fiatalok, a felnőttek és az idősek egyaránt, hogy csatlakozzanak a Szent Anna tiszteletére tartott palóc búcsúhoz.

A népviseletbe öltözött résztvevők között voltak szécsényfelfalusiak, rimóciak, balassagyarmatiak, csitáriak és dejtáriak is, így a szabadtéri színpadhoz vonuló menet nem csupán mérete miatt vonzotta az utcán a tekinteteket, hanem színpompássága okán is. A Szent Anna tiszteletére rendezett palóc búcsún a szentmisét Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök mutatta be. A megjelentek együtt imádkoztak a családokért és hazánk jövőjéért.

Forrás: Nool.hu/
Váci Egyházmegye
Fotó: Lukács Zsófia

Közel négyezer új hallgató kezd meg tanulmányait őszen a Pázmányon

Az idei felsőoktatási felvételi ponthatárokat idén július 23-án hirdették ki, így véglegessé vált, hogy hány jelentkező kezdheti meg tanulmányait a magyarországi felsőoktatási intézményekben, köztük a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, amely nemcsak megőrizte vonzerejét, hanem a jelentkezők számának növekedésével tovább erősítette pozícióját a legnépszerűbb magyarországi felsőoktatási intézmények között.

A Pázmány idén is kiemelkedő felvételi létszámot ért el: immár második éve haladja meg a felvettek száma a háromezres határt, 2026-ban pedig már a négyezer főhöz közelített. A 2026/27-es tanévben összesen 3994 hallgató kezdheti meg tanulmányait alap-, mester- vagy osztatlan képzésben. Ez 442 fővel, vagyis mintegy 12 százalékkal jobb a tavalyi eredménynél, és közel 35 százalékos növekedést jelent a 2024-es adatokhoz viszonyítva.

A jelenlegi létszám még nem tartalmazza a hitéleti képzésekre felvételt nyerő hallgatókat, valamint a hamarosan induló pótfelvételi eljárás eredményeit, így a végleges összlétszám várhatóan ennél is magasabb lesz.

Az idei felvételi eljárás során tovább erősödött a Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar (BTK) népszerűsége. A kar képzéseire összesen 2937 jelentkező nyert felvételt – nappali munkarendben 1748 fő, levelező munkarendben 1189 fő –, ami a tavalyi 2530 főhöz képest 407 fő, azaz 16 százalékos emelkedést jelent. Az eredmény különösen figyelemre méltó annak fényében, hogy a kar az elmúlt években is folyamatos növekedést mutatott. A 2024-es felvételi adatokhoz képest a felvettek száma csaknem ezer fővel nőtt.

A Pázmány BTK idén is az egyik legkeresettebb hazai karnak bizonyult: a felvételi adatok alapján a pszichológia lett a legnépszerűbb szak, de sokan jelentkeztek a kommunikáció- és médiatudomány, a gazdálkodási és menedzsment,

a nemzetközi tanulmányok és a gyógypedagógia képzésekre is. Miközben a pszichológia szak ponthatára továbbra is kiemelkedően magas maradt, a kar többi képzésén emelkedtek a bekerülési ponthatárok. A legnagyobb növekedés a gyógypedagógia szakon történt, ahol a ponthatár a 2025-ös 255-ről idén 399 pontra ugrott.

A Jog- és Államtudományi Kar (JÁK) évek óta arra törekszik, hogy a jogi képzési területen országos összehasonlításban magas hallgatói létszám mellett is minél több kiváló hallgatót vonzzon képzéseire. Ez a törekvés tükröződik az évről évre magas ponthatárokból.

Idén az öt éves jogász osztatlan szakon újdonság, hogy az éveken át 100 főben maximált állami ösztöndíjas létszám kormányzati döntésnek köszönhetően nagyjából a másfélszeresére nőtt, ennek megfelelően a JÁK 148 hallgatót tudott fölvenni állami ösztöndíjas, nappali munkarendű jogászképzésére. A felvételi ponthatár 464 pont volt, amely országosan is az egyik legmagasabb. Emellett további 210 önköltséges joghallgató nyert felvételt az önköltséges nappali képzésre, az ő ponthatáruk 423 pont volt (tavaly 420). Így jogász osztatlan szakon összesen 358 hallgató kezdheti meg tanulmányait szeptemberben a nappali munkarendű képzésen.

A levelező munkarendű képzésre a JÁK különösen nagy hangsúlyt fektet, mert sokan munka mellett kívánnak jogász diplomát szerezni. E képzésre idén 384 hallgatót vett föl a kar (tavaly 364 főt). A bekerüléshez 360 pontra volt szükség (tavaly 330).

A három éves igazságügyi igazgatási alapszak nappali képzésén összesen 70 hallgató kezdheti meg tanulmányait, közülük 35-en állami ösztöndíjas, ugyanennyien pedig önköltséges finanszírozási formában. Ugyanezen szak levelező képzésére 51-en nyertek felvételt; 31-en állami ösztöndíjas, 20-an pedig önköltséges hallgatóként. Az igazságügyi igazgatási alapszak felvett hallgatói létszáma (121) így a tavalyihoz (84) képest összességében

37 fővel, azaz 44 százalékkal nőtt. A legmagasabb pontszám a nappali, állami ösztöndíjas képzésre való bejutáshoz volt szükséges (401).

A Master of Business Administration (MBA) szakon a tavalyihoz hasonló felvett létszám alakult ki, 13 fővel. Közülük 12-en állami ösztöndíjjal folytathatják tanulmányaikat.

A JÁK a sokéves gyakorlatának megfelelően pótfelvételt is hirdet minden említett szakán, önköltséges finanszírozási formában.

Az egyetem Információs Technológiai és Bionikai Karának (PPKE ITK) képzései iránt az idei felvételi eljárásban is jelentős érdeklődés mutatkozott. A rendelkezésre álló államilag finanszírozott férőhelyekhez viszonyítva a mérnökinformatika BSc képzésre közel négy és félszeres, míg a molekuláris bionika mérnöki BSc szakra több mint kétszeres volt a túljelentkezés. A felvett hallgatók magas felkészültségét jelzi, hogy átlagpontszámuk a molekuláris bionika mérnöki BSc szakon 403, a mérnökinformatika BSc képzésen pedig 382 pont volt.

A kar mesterképzései iránt is stabil érdeklődés mutatkozott: a bioinformatika MSc és az infobionika mérnöki MSc képzések továbbra is vonzó lehetőséget kínálnak az interdiszciplináris tudományterületek iránt érdeklődő hallgatók számára.

Az idei felvételi eljárás újdonsága volt a kar új mesterséges intelligencia informatikus MSc képzése,

amely már első meghirdetésekor felkeltette a jelentkezők érdeklődését. A mesterséges intelligencia napjaink egyik legdinamikusabban fejlődő szakterülete, amely az ipartól az egészségügyön át a kutatás-fejlesztésig egyre meghatározóbb szerepet tölt be. Az új mesterképzés célja, hogy olyan szakembereket képezzen, akik nemcsak alkalmazni tudják, hanem képesek fejleszteni és felelősen alakítani is az MI-technológiákat.

A kar vezetése örömmel tekint az idei felvételi eredményekre, amelyek megerősítik, hogy a Pázmány ITK interdiszciplináris, jövőorientált képzései továbbra is vonzó alternatívát jelentenek a mérnöki, informatikai, a bionika és a mesterséges intelligencia iránt érdeklődő fiatalok számára.

A Hittudományi Kar (Pázmány HTK) felvételi eljárása az országos felsőoktatási felvételtől eltérő rendben zajlik, mivel a hitéleti képzésekre külön szabályok vonatkoznak. Ennek megfelelően a végleges felvételi eredményekről később ad tájékoztatást a kar.

Azok számára, akik ezúttal nem nyertek felvételt a megjelölt képzésekre, hamarosan megnyílik a pótfelvételi eljárás. Ennek keretében ismét lehetőség lesz jelentkezni a Pázmány Péter Katolikus Egyetem meghirdetett képzéseire, amelyekről rövidesen részletes tájékoztatást adnak.

Forrás és fotó: Pázmány Péter Katolikus Egyetem

Nagyot nőtt a pedagógusképzésekre felvettek száma az Apor-főiskolán

Közel harminc százalékkal emelkedett a pedagógus alapszakokra felvett hallgatók száma az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán – áll az intézmény július 23-án kiadott sajtóközleményében. A váci és budapesti campuszal rendelkező főiskola óvodapedagógus, valamint csecsemő- és kisgyermeknevelő alapszakán csúcsot döntött a leendő elsőévesek száma, de a nappali tagozatos tanítóképzést is többen kezdhetik meg.

A tanító BA-szak népszerűsége idén országosan is nagyot nőtt, harminc százalékkal több első helyes jelentkezőt vonzott.

Minden szakon, a nappali és levelező képzéseken, az alap- és mesterszakokon is emelkedett az új hallgatók száma az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán (AVKF), ezzel újabb rekordot döntött az intézmény – derült ki, a 2026-os felsőoktatási felvételi ponthatárainak kihirdetésekor. A pedagógusokat és segítő szakembereket képző főiskolát idén közel kilencszázan jelölték meg első helyen, szeptemberben pedig több mint ötszázhusz hallgató kezdheti meg tanulmányait a váci és a budapesti campuson.

Egyre több felvételizőt vonz a tanítóképzés

„Évtizedekig sokan parkolóhelyként végezték el a tanító szakot, most azonban kifejezetten magas a társadalmi elismertségük a munkájukat kiválóan végző tanítóknak, akik összetett – kreatív, változatos, értéktéremtő – munkát végeznek. Biztató, hogy egyre többen látják meg ezt a szinte missziós lehetőséget” – mondta Gloviczki Zoltán, az Apor Vilmos Katolikus Főiskola rektora arról, hogy idén megszerezte több mint 3100-an, vagyis huszonöt százalékkal többen jelölték meg jelentkezési lapjuk első helyén a tanító BA-szakot, mint egy évvel korábban.

Az AVKF-en, az ország egyik legnagyobb múltú, 1929-ben alapított tanítóképzőjének

szellemi és jogutódján a tanító BA-szakon szeptemberben több mint hatvan tanítójelölt kezdi meg tanulmányait, azaz a nappali tagozatra bekerült hallgatók száma a tavalyi duplájára ugrott. Az intézmény egészében is másfélszeresére emelkedett a nappali alapszakokat választó sikeres felvételizők száma, ami a pedagógus-utánpótlás szempontjából pozitív tendencia. Országosan ugyanis jó ideje a levelező forma dominál, amely elsősorban nem a frissen érettségizett diákokat vonzza, miközben az óvodákban és iskolákban komoly problémát jelent a legfiatalabb pedagógusgeneráció hiánya.

A főiskolák, egyetemek előtt más feladat is áll: a leendő tanítókat fel kell készíteniük az új osztálytermi kihívásokra, többek között az eltérő neurológiai fejlődésű gyerekek növekvő számára és a technológiai fejlődés okozta változásokra. Az AVKF-en ezért a leendő és a gyakorló pedagógusok gazdag, sokszínű módszertani tudást szerezhetnek, megismerkedve az alternatív pedagógiai módszerekkel és az innovatív fejlesztő eszközökkel, sőt többek között azt is megtudhatják, hogyan használhatják munkájukban a drámapedagógiát, a 3D-nyomtatást vagy éppen a virtuális valóságot.

A leendő óvodapedagógusok száma is tovább nőtt

A főiskola óvodapedagógus alapszakján is tovább emelkedett idén a felvételizők száma: a képzést tíz százalékkal többen jelölték meg jelentkezési lapjuk első helyén, mint egy évvel korábban. Közülük 170-en kezdhetik meg tanulmányaikat szeptemberben, egy részük angol nyelvű képzésen vagy nemzetiségi szakirányon tanul majd.

A 2026-os felvételin negyven százalékkal ugrott meg az első helyes jelentkezők száma az AVKF népszerű csecsemő- és kisgyermeknevelő BA-szakján is, amelynek végzettjei elsősorban önkormányzati, egyházi, magán- és alapítványi bölcsődékben helyezkedhetnek el. Az ide felvételizők közül 124-en jutottak be a képzésre, míg a legnagyobb növekedést idén a szociálpedagógia alapszakon könyvelhették el, amely hetven százalékkal több első helyes jelentkezőt vonzott, mint egy évvel korábban.

Hitéleti képzéseit hirdeti meg a pótfelvételin az AVKF

A felvett hallgatók magas száma miatt az Apor Vilmos Katolikus Főiskola várhatóan csak hitéleti képzéseit hirdeti majd meg a 2026-os pótfelvételin. Az érdeklődők a katekéta-lelkipásztori munkatárs, a kántor BA-képzésre, valamint a tavaly indított hittanár-nevelőtanár mesterszakra jelentkezhetnek: a rövid ciklusú, négy féléves tanári MA-képzésre olyan felvételizőket várnak, akik legalább alapszakos diplomával rendelkeznek pedagógusképzési területen.

Forrás és fotó:
Apor Vilmos Katolikus Főiskola

Legyen öröm az iskolakezdés!

WWW.KARITASZ.HU

TÁMOGASSA A NEHÉZ SORSÚ GYERMEKEK TANULÁSÁT!

HÍVJA ADOMÁNYVONALUNKAT!

1356

EGY HÍVÁSA 500 FT SEGÍTSÉGET JELENT. KÖSZÖNJÜK!

caritas hungarica

Egyházmegyei búcsú Máriapócs

Hárman vehették át a Pro Communitate Christiana díjat

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye búcsúját július 26-án tartották Máriapócs, ahol az ünnepi szentmise keretében Palánki Ferenc megyéspüspök Pro Communitate Christiana díjat adományozott azon kiemelt személyeknek, akik különös figyelmet érdemlő és példamutató egyházépítő tevékenységükkel vagy életművükkel gazdagítják az egyházmegye hívő közösségét.

Az idei év díjazottjai: Havas Lászlóné Deák Gyöngyi, Szántóné Varga Piroska és Molnár Katalin.

Havas Lászlóné Deák Gyöngyi a debreceni Szent László domonkos plébánia egész közössége lelkiségének alapvető meghatározója, csendes szolgálója, imaival soha meg nem szűnő segítője és példamutató családi életével a teljességre törekvő mintaképe, aki testi szenvedéseit Istennek ajánlja fel értünk.

Évtizedeken át tevékeny tagja volt a debreceni plébánia képviselő-testületének. A 2007 tavaszán, a plébánia által megalapított Szent II. János Pál Intézet gazdagító programsorozatának (könyvbemutatók, kerekasztal-beszélgetések, előadások, kulturális programok) szervező munkájában aktívan vett részt. Kutatómunkájának köszönhetően jelent meg a *Domonkosok Debrecenben (1942–1950)* című írása, valamint több kisebb műve a domonkosok és a plébánia történetével kapcsolatban. A plébánián 1996 őszétől jelenik meg rendszeresen a *Szent László-hírlevél*, amelynek a kezdetektől hosszú évtizedeken át társszerkesztője, majd szerkesztője volt 2013-ig. 2025-ig kulcsszerepet játszott a helyi Domonkos-rend éves számolójának, a *Historia Domus* megjelenésében. Tagja több, a plébánián működő lelkiségi csoportnak is. Zarándokutak fáradhatatlan szervezője és résztvevője. A debreceni egyetemen az „Értelmiségi modul” néven meghirdetett, négy felekezet lelkészei által tartott fakultatív órák adminisztratív feladatait közel harminc éven át végezte.

A debreceni Szent László-plébánia épületének falán – Bosák Nándor püspök adományaként – elhelyezett, Szent II. János Pál

pápát ábrázoló dombormű előtt minden évben tartanak megemlékezést a pápa halálának évfordulóján. A megemlékezést Havas Lászlóné kezdeményezte és szervezi. Személyes kapcsolatai révén elősegítette a városban az ökumené megerősödését. Az egyházközségben nyelvtanári talentumait is kamatoztatta: a lengyel domonkosok magyarországi tagjait magyar nyelvre tanította, illetve a magyar domonkosok nyelvtanulásának is segítője volt latin és francia nyelvből. Kimagasló munkát végzett a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye tizenhét éven keresztül megjelenő *Öröm-Hír* magazinjának önkéntes alapon történő szerkesztésében és ezzel párhuzamosan az egyházmegye honlapján megjelent írások napi szintű gondozásában. A KÉSZ debreceni csoportjának alapító és vezetőségi tagja. A debreceni csoportot rendszeresen képviselte az országos konferenciákon is. Minden KÉSZ-program megvalósításában csendes háttérmunkákat végzett, bármikor lehetett rá számítani. A debreceni csoport megalakulásának 10. évfordulójára rendezett kiállításban és a hozzá tartozó emlékülés megszervezésében is oroszlánrészt vállalt. Számátalan imaóra anyagát állította össze. Részt vett a keresztény körök találkozóiban és a nyári lelkigyakorlatok szervezésében. Figyelemmel kíséri napjainkban is a Vatikán fontos eseményeit, a helyi és országos egyházi rendezvényeket, egyházi vonatkozású könyvek megjelenését, és azokról tájékoztatja is az egyházközséget, valamint szélesebb körben is hírt ad róla.

Szántóné Varga Piroska 2008. április 1-je óta a derecskei egyházközség képviselő-testületének elkötelezett tagja. Az elmúlt évek során egyházközsége életének és tevékenységének meghatározó és megbecsült személyévé vált. Sekrétységi és gondnoki szolgálatát példás hűséggel, nagyfokú lelkiismeretességgel és odaadással végzi. Fáradhatatlan munkájával gondoskodik a templom és a plébánia külső-belső rendjéről, méltó állapotának megőrzéséről, valamint a liturgikus alkalmak zavartalan és ünnepélyes lebonyolításáról. Különösen figyelemre méltó a plébánia környezetének szépítéséért és gondozásáért végzett áldozatos munkája. A derecskei

kei plébániakert rendezésében és folyamatos gondozásában vállalt tevékenységét Derecske Város Önkormányzata „Virágos Derecskéért” díjjal ismerte el. Aktívan részt vesz az egyházközség hitéleti programjainak szervezésében és megvalósításában. Készséges szolgálatával jelen van városi rendezvényeken, ahol méltó módon képviseli a hívő közösséget. Elkötelezett keresztény emberként hitét életpéldájával tanúsítja. A város lakói körében ismert és elismert személy, akinek embersége, segítőkészsége, valamint az egyház- és városközösség javáért viselt felelőssége széles körű megbecsülést vívott ki számára. Szolgálatkészsége túlmutat a derecskei egyházközségen, hiszen a hosszúpályi plébánia életében is tevékenyen részt vesz, ott is örömmel és önzetlennel vállal feladatokat a közösség javára.

Molnár Katalin harmincöt éve szolgálja a vásárosnaményi katolikus egyházközséget kántorként. Tizenöt éves korától már rendszeres kántori feladatokat látott el kiváló színvonalon. Tudását az egyházmegye által szervezett továbbképzéseken való részvételével is folyamatosan fejlesztette. Elkötelezett, hűséges, áldozatos és önzetlen munkájával meghatározó a hívő közösség életében, a szentmisék és szentségkiadások ünnepélyessé tételében. Orgonajátékával és énekvezetésével szolgálja a hívek számára a lelki elmélyülést és emelkedettséget. Minden évben nagy gondossággal és odaadással tanítja be a passió előadását, ezzel is hozzájárulva a liturgia méltó megünnepléséhez és a hagyományok továbbadásához. Aktívan és örömmel vesz részt az egyházközség lelki, erkölcsi és esztétikai gazdagodását szolgáló hitéleti programok szervezésében és megvalósításában. Külön említést érdemel az a tevékenysége, amelyet a Sesztina Jenő-díjas versmondó, Erdélyi Márta rendszeresen visszatérő emlékműsorainak szervezésében végzett. Orgonajátékával hozzájárult a műsorok művészeti színvonalának emeléséhez. Hite, alázata és egyházszerepetéből fakadó több évtizedes szolgálata példamutató és követésre méltó.

Leiszt Máté

Forrás és fotó: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Nyitott kapukkal

Katolikus jelenlét és valódi párbeszéd a Művészetek Völgyében

Első ízben nyílt katolikus udvar a Művészetek Völgyében. A Csipkebokor Katolikus Udvarban Taliándörögdön önkéntes fiatalok szervezésében július 24. és augusztus 2. közt tíz napon át várták a fesztiválozókat. Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye támogatásával létrejött csendesebb, családiasabb udvar a Völgy forgatagában a valódi találkozások, a közös gondolkodás, az őszinte kérdések oázisává vált.

A Művészetek Völgye Magyarország legnagyobb – 40 helyszínen 4200 programot kínáló – összművészeti fesztiválja július 24. és augusztus 2. között idén is több mint százezer látogatót vonzott Kapolcsra, Taliándörögdre és Vigántpetendre, komoly-, könnyű-, nép- és világzenei koncertekkel, valamint színházi, irodalmi, képzőművészeti és újcirkuszi programok gazdag kínálatával. Ebbe a sokszínűségbe kapcsolódott be Taliándörögdön a Csipkebokor Katolikus Udvar.

A Völgy tíz napjára a hagyományos falusi porták kulturális térré alakultak át, a kertek gyümölcsfái és lugasai alatt zajlott a fesztivál élete. A Csipkebokor udvar a katolikus templom melletti dombon kapott helyet. Új szereplő, új helyszín. Az egész Völgyre jellemző hangulat itt is hamisítatlan, amit a szervező fiatalok nagy gonddal alakítottak még inkább hívogatóvá. Családiasabb otthonosságával, védettségével a tér alkalmat kínált a beszélgetésre, az elmélkedésre, a közös imára.

A Völgy a kapcsolatról szól

A fiatalok kezdeményezése mellé állt a 72 Tanítvány Mozgalom (T72), az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye civil szerveződése. Rubovszky Rita, a T72 elnöke személyesen kísért figyelemmel a Csipkebokor Katolikus Udvar életét. Elmondta, a szervezetet alapító Erdő Péter bíboros szándéka szerint a mozgalom egyik elsődleges célja, hogy katolikus értelmiségiek különböző műhelyeket alkotva legyenek jelen a világban, és inspirálják, motiválják a környezetüket. „Ismerettségük körünkbe tartozó fiatalok kerestek meg minket azzal a kéréssel, hogy ha már a Művészetek Völgyében működik református és evangélikus udvar, akkor ők szívesen megszerveznék a katolikus jelenlétet is, amennyiben a T72 segítségükre lesz ebben” – világította meg a kezdeményezés történetét Rubovszky Rita. Rámutatott: A szervező fiatalok jóval később születtek, mint ahogy Márta István harmincöt évvel ezelőtt megalapította a Művészetek Völgyét. Így ma a Kaláka koncertjén ott ülnek a 60-asok, a Beton.Hofi-n meg a 20-asok. Az egyházak udvarai egyesítik a különböző generációkat, kielégítve az ember

egész életében munkáló spirituális igényét, ami a művészetben, az emberi kapcsolatokon keresztül tud a leginkább kibontakozni. Rubovszky Rita szerint a Völgy egyik lényege a kapcsolat. „Ezek leginkább nem stadionok megakoncertjein, hanem kis közösségekben, a Völgy udvaraiban

üldögélve, hol jazzt hallgatva, hol fröccsözve, hol közösen gondolkodva jönnek létre. Ezt a közösségi formát kell az egyházak udvarainak megtölteni egyrészt spirituális tartalommal, másrészt hozzáadni közösségi tudásukat és tapasztalatukat. Így az egyházak udvarai meg tudják termékenyíteni a Völgyet.”

Bátor kérdések, őszinte válaszok

A Csipkebokor programjain főként az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye papjai, közösségi személyiségei szólaltak meg. Martos Levente Balázs segédpüspököt nem előadásra kérték föl, hanem hogy válaszoljon a fiatalok által feltett kérdésekre. Riesz Domonkos témája a karrier, a siker és a hivatás volt. Török Csaba három alkalommal is szerepelt: beszélt a pap hivatásáról a 21. században, a kereszténység és a politika kapcsolatáról, valamint Kontsek Ildikóval, az Esztergomi Keresztény Múzeum igazgatójával a teológia és a művészet viszonyáról. Rubovszky Rita Zsuffa Tündével a mai magyar zenék szövegeiről beszélgetett; Meskó Zsolt a Tradwife mozgalom kapcsán a női szerepekről kérdezte Rubovszky Ritát, Paholics Erzsébetet és Udvarhelyi Zsuzsannát. A programokon képviseltették magukat szervezetek is, a ciszterci nővérek, Forrai Tamás SJ, Baán Izsák OSB, valamint egy kérdezz-felelek erejéig Dejcics Konrád bencés szerzetes is. A tíz nap kiemelt eseményei között szerepeltek

az ökumenikus találkozások, melyekről egy következő cikkben számolunk majd be.

Martos Levente Balázs dicsérte a katolikus jelenlétet: „Bár némi késsedelemmel fogtunk bele, annál nagyobb öröm, hogy végig jelen lehettünk ebben az áttekinthetetlenül gazdag

kavalkádban.” A püspök derűt és nyitottságot tapasztalt, a Csipkebokort „széreny, egyszerű, de alaposan végiggondolt” udvarnak látta. A közösséggel való beszélgetésből kiemelte, mennyi őszinte kérdést kapott. „A fiatalok nem féltek attól, hogy zavarba hozzanak, rákérdeztek az »Egyház bűneire«, az LMBTQ és az Egyház kapcsolatára, a hit megélésének mai lehetőségeire, formáira.” A püspök vallja, minden lehetséges fórumon jelen kell lennünk, hogy a fiatalok ne maradjanak magukra kérdéseikkel. „Egy-egy beszélgetés életre szóló élményt jelenthet” – emlékezett vissza saját fiatalkorának tapasztalatára.

Teret, lehetőséget a fiataloknak

Török Csaba szintén megerősítette, hogy bízik a fiatalokban: „Nem gondolnám, hogy hiba származik a tapasztalatlanságukból. Csupán másképpen gondolkodnak bizonyos kérdéseket, mint a felnőttek, és ez jól is van így. Izgalmas dolog átadni annak lehetőségét nekik, akik tudják, kiket akarnak megszólítani. Az Egyház számára ez gyakran nem könnyű feladat: sokszor szeretnénk adni valamit a fiataloknak, de lehet, hogy nekik nem arra van szükségük, hogy egy-két generációval idősebbek kitalálják, mi lenne a jó nekik, hanem terekre, lehetőségekre, támogatásra, infrastrukturális keretekre van szükségük ahhoz, hogy megvalósítsák, amit ők jónak látnak” – mutatta be a plébániája életében

szerzett tapasztalatot. „Általában az sül el jól, ha a fiatalok úgy kapnak szabad kezet, hogy a mi jelenlétünk megmarad támogató jelenlétnek, és azzal segítjük őket, amire szükségük van.” Csaba atya szerint, ha átadunk egy feladatot, azzal együtt a döntéseket is át kell adnunk. „Nagyon negatív üzenet lenne, ha a feladatátadás azt jelentené, én már előre eldöntöttem mindent, te pedig kivitelezheted azt, amit én szeretnék.”

Török Csaba pozitívan élte meg, hogy a Völgyet jellemző fesztiválhangulatban mindenki jobban ráért, így minden program előtt és után az udvarban maradtak az emberek, kialakultak beszélgetések. Ez lehetőséget kínált arra, hogy fórum szülessen azok között, akik hívóként vállalták az udvar mindennapi életének alakítását, és azok között, akik kívülről vagy messzebből érkeztek.

Török Csabát személyes kötődés is fűzi a Művészetek Völgyéhez. Családja apai ágon monostorapáti származású, így Kapolcson töltötte gyermekkorának sok nyarát. Nosztalgikus érzések kötik a műlthoz, az elveszett Kapolcshoz, de szereti a Völgy által született másik Kapolcsot is. „Azt, ami elképesztő gazdagságot ad abból a kortárs magyar közösségi, kulturális, művészeti életből, ami – ha szabad így mondani – egyesek szemében kicsit underground, mások szemében inkább kicsit periféria, megint mások szemében talán nem a fősdratú, nagy kulturális élet, de mégis élet van benne. Zene, képzőművészet, színház, de akár a gasztro- vagy kézműves élmények is, mind-mind összeadódik, és azt érzi az ember, hogy itt friss, eleven élet van, itt erő van, itt energia van, és ez jó.”

A Völgy része lettünk

Az udvart tíz napon át a Szent Ignác-kollégisták és a jezsuita templomhoz kötődő közösségi csoportok fiataljai működtették. Karcagi Ágnes, a Szent Ignác Kollégium (SZIK) öregdiákja fogta össze a munkájukat. Hónapokig dolgoztak együtt, keresték azokat a formákat, tartalmakat, amelyek fel tudják kelteni korosztályuk érdeklődését. „Alapvetően minden programot mi, önkéntesek álmodtunk meg. Nekem vezetőként fontos szempont volt ez, mert tényleg akkor lesz a fiatalok udvara autentikus, ha mi foglalmazzuk meg a kérdéseinket” – mondta Ági. Szerinte udvaruk jól be tudott illeszkedni a Völgy életébe. „Egész sok látogatónk volt, holott újak vagyunk. Abszolút nyitottságot tapasztaltunk, és alapvető érdeklődést a spiritualitás felé. Ugyanakkor érezhető volt egyfajta kritikusság az egyházak felé, ebben sokat segített, hogy a megosztó, nehéz témákról szabadon lehetett kérdezni.”

A szinodalitás gyümölcse

A katolikus udvar ötletének megszületéséről Pecze Zsombor elmondta, a SZIK szinodális munkacsapatával már több mint egy éve dolgoznak azon, hogyan tudnák megismertetni katolikus hitüket saját generációjukban. Ebből a gondolkodásból nőtte ki magát a katolikus udvar. „Missziós jelleggel, számos művészeti, egyházközségi és lelkiességi programot szervezve szerettünk volna jelen lenni a Völgyben.”

Zsombor meghatározó élményeiről is beszélt: „Egyrészt megtapasztalhattuk Egyházunk sokszínűségét, meghívott előadóinknak köszönhetően pedig az Egyházunk jövőjét érintő kérdésekben számos iránymutató gondolat-találkoztunk, és mély hitélményt jelentett számunkra az a fajta nyitottság, amivel az ide látogató világi fiatalok viszonyulnak az Egyházhoz. Másrészt nekünk, önkéntes SZIK-eseknek ez a nyári együttlét annak a lehetőségégét is jelentette, hogy az évközbéli szakkollégiumi mindennapokon túl jusson időnk egymásra, kikapcsolódjunk, miközben a csapatmunka még jobban összekovácsolt bennünket.”

Kovács Sebestyén negyedéves pszichológus hallgató szintén a SZIK kollégistája. Neki az tetszett, hogy a Csapkebokor bebizonyította, volt haszna és értelme annak, amit csináltak, és ráadásul mindezt örömmel, nem izzadságszagúan, hanem »fesztiválhangulatban« tudták tenni, lazább, könnyedebb stílusban, megtapasztalva az igazi közösségi élményt, miközben az udvaruk mindig nyitva állt mind a jelenlévő más felekezetibeliek, mind a kívülről felé. A program összeállításakor az volt a céljuk, hogy ne öncélúan szervezzenek programokat, hanem hogy igyekezzenek megszólítani olyan embereket is, akik nem az ő köreikhez tartoznak, viszont nyitottak, és keresik az Egyházhoz való kapcsot.

lódást. Sebestyén szerint elsősorban előttük kell hitelesen és őszintén megszólalni. Fontos, hogy az embereket elválasztó kérdésekről tudjanak beszélgetni egymással – ahogy például Török Csaba vezetésével a kereszténység és a politika viszonyáról tettek. Mert nem elsősorban az Egyházat vagy az intézményeket kell kritizálni, hanem azon gondolkodni, hogy személy szerint mit tehetünk saját közösségünkért.

„Király a fiatalok központúság”

Barcza Ambrus társadalomtudományokat tanul. Bár nem szakkollégista, sok olyan barátja van, aki jezsuita berkekből érkezik. Bátyja is

SZIK-es, tőle hallott az eseményről. „Nagyon király, hogy ennyire fiatalok központú és közösség-alapú volt a szervezés – mondta. Igen fontos ez, mert a fesztiválozók között sok a fiatal, elengedhetetlen a kortárs szemlélet. Ezért volt jó, hogy valóban nyílt alkalom a párbeszédre, amikor bátran megfogalmazhattuk saját dilemmáinkat, kérdéseinket. Itt karnyújtásnyira voltak tőlünk az előadók. Sokszor ugyanis az az érzésünk, hogy ezek a személyek általában olyan távoliak és elérhetetlenek. Itt közelebb hoztuk, bevontuk őket a mi fiatalos burkunkba. Nagyon büszkék vagyunk arra, hogy ez működött. Ráadásul ez egy olyan hely volt, ahová bárki bejöhett. Valahogy kialakultak a kapcsolódási pontok, megindult a párbeszéd. Láthatóvá vált, hogy nincs is akkora különbség hívók és nem hívók között.”

Palacios Carmen SZIK-es kollégista. A spányol lány tíz éve él Magyarországon, másodéves, születőnek tanul. A családja a Neokatekumenális Út közösségéhez tartozik, missziós küldetésben jöttek hazánkba. Carment egyszerre vonzotta a Völgy híre és a SZIK-esekkel való közös program. „Ez a fesztivál valóban egyedi. Van esti, bulizós élet, de sok más is. Nekem egyfajta magyar életérzést közvetít a Völgy.”

Török Csaba a *Kereszténység és politika* című előadásában azt fogalmazta meg, jelenleg az egyik igazi kihívás, hol és hogyan tudjuk meg-

mutatni, hogy a keresztény közösségeink a magyar társadalom aktív, élő és építő tagjai, hogy a kereszténység nem a templomajtóban kezdődik el, hanem egy sokszintű érzelmi, emberi, kulturális, hagyománybeli kötődés. „Mi kovász és só vagyunk – fogalmazta meg. – Hogy jelen is vagyunk-e, ez az elsődleges kérdés.”

A Csapkebokor udvar fiataljai és előadói – papok, szerzetesek, világiak – tanúságot tettek arról, hogy készen állnak a párbeszédre, hogy kovászként és sóként tudtak jelen lenni ebben az életet hordozó Völgyben.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

A reményről háború idején

Teológus, biblikus és filozófus a domonkos nyári egyetemen, Vasváron

A békéről, a reményről és az újrakezdésről beszélgetett Lucsok Péter Miklós OP, a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye megyéspüspöke; Székely János, a Szombathelyi Egyházmegye megyéspüspöke, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke és Pigler Mónika Míra OP filozófus a domonkos nyári egyetem egyik eseményén július 31-én Vasváron.

Július 30. és augusztus 2. között hatodik alkalommal rendeztek nyári egyetemet a domonkosok 18 és 35 év közötti fiatal férfiak számára. Az ország különböző részeiből érkező érdeklődők négy napot töltöttek Magyarországon legrégebbi domonkos kolostorában ezen a – Kőrösine Merkl Hilda irodalomtörténész, szervező szavaival élve – filozófiai agytornán.

Lucsok Péter Miklós OP, Székely János és Pigler Mónika Míra OP kerekasztal-beszélgetés keretében osztották meg gondolataikat a jelenlévőkkel, Kőrösine Merkl Hilda, a domonkos közösség világi tagja kérdéseire válaszolva.

A béke az emberségből és az igazságosságból fakad

Székely János a béke bibliai értelmezéséről beszélt: az igazi béke az élet teljességét jelenti. Nem azt, hogy épp nincs háború, hogy a családban épp nincs veszekedés. A béke azt jelenti, hogy az ember szíve tele van jósággal, megbocsátással, irgalommal. A világban akkor van béke, ha a hatalom képviselőit az emberség, az igazságosság vezeti. Amíg az ember vagyonban, hatalomban, élvezetben keresi a boldogságot, addig nincs igazi béke a Földön. Az emberi szívet az tudja betölteni, ha kinyílik az ég felé, ha beengedi Isten teljességét, békéjét.

A béke: harmónia Istennel

Pigler Mónika Míra nővér Szent Tamás békefogalmát mutatta be, mely szerint a béke a természetfeletti szeretet gyümölcse. Akkor van béke, ha az ember Istennel harmóniában él, ha betölti a szeretet. Szent Tamás azt is mondja: a Földön ez csak töredékesen valósul meg, küzdeni kell érte. Az embernek lelke vágyait Isten felé kell fordítania, így a környezetét is Isten felé tudja vonzani. Emberi erővel nem lehet békét teremteni a Földön, Isten erejével azonban igen. Amikor

az emberek Istenhez csatlakoznak, akkor közösségeikben megeremlődik a béke lehetősége.

Mindannyian felelősek vagyunk a békéért

Lucsok Miklós OP püspök, aki a háború sújtotta Ukrajnában él és szolgál, úgy fogalmazott: a béke kérdése személyes út, harc, és mindennap arra int, hogy az ember megvizsgálja életének állapotát. „Fel kell tenni a kérdést: Mi a fontos? Hogyan lehetek a béke embere?” A püspök szerint az egyik nehézség az, hogy az emberek a békét várják, és azt mondják: ha befejeződik a háború, akkor fogunk majd élni. „Ez a »majd« azonban hibás stratégia. Békesség akkor van, ha az ember egyesül Istennel. Nincs más út. A püspök szerint az a béke, amit ő keres, a háború közepette is megélhető. Olyan út ez, amelyen az ember egyesül Istennel, kibékül saját magával és a múltjával. Így válik a béke keresése mindnyájunk számára személyes úttá. Meg kell vizsgálnunk a saját felelősségünket. Attól, hogy távol vagyunk a háborútól, nem mondhatjuk, hogy a béke nem tőlünk függ. Egy test vagyunk mindannyian, az egész világon, és küldetésünk, hogy felelősnek érezzük magunkat a békéért az egész Földön. A keresztényeknek Jézus azt mondja: »Az én békémet adom nektek«, és azt is, hogy adják tovább ezt a békét. Ezt komolyan kellene vennünk. A béke embere vagyok? Fel kell tennem magamnak ezt a kérdést. Nem várhatom másoktól a békét, hanem meg kell teremtenem, meg kell találnom.”

A beszélgetés folytatásában a kerekasztal résztvevői Szent Ágoston nyomán összekapcsolták a béke és a rend fogalmát. Székely János arról beszélt, hogy a világba bele van ültetve egy gyönyörű, objektív, isteni rend. A zsidó rabbik tanítása szerint a teremtéstörténetben Isten tíz igével teremtette a világot. Ezt összekötötték a tízparancsollal, rámutatva, hogy az erkölcs nem egy esetleges, szubjektív találmány, nem történelmi melléktermék, ami hol ilyen, hol olyan. Az erkölcs lényegét tekintve objektív. Isten beleírta a törvényt a világba, s az ember dolga, hogy lassan kiolvassa ezt. A béke akkor valósul meg, ha belesimulunk ebbe a rendbe.

Ha megbékélünk a természettel, ha azt nem nyersanyagok forrásának tekintjük, amivel azt tehetünk, amit akarunk. Ha elfogadjuk a biológiai rendet, azt, hogy a nő nő, a férfi férfi. Ha társadalmi értelemben az igazságosság törvényét követjük, és tiszteletben tartjuk minden ember jogát a teljes élethez. Székely János szerint, amíg nincs igazság a világban, addig nem lesz béke.

Lucsok Miklós püspök arról beszélt, hogy kétféle rend van. Az egyik az ördögi: az ember maga próbálja berendezni a saját életét és a másokét, Isten nélkül. A másik rend az isteni, amelyben az ember alárendeli magát Istennek, aki megteremtette a világot. Az elmélkedő, szemlélődő imaélet vezet el oda, hogy az ember ráérez erre a valóságra. Nem egyszerű ez a felismerés, nagy belső harcban születik meg – mondta a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye püspöke. – A Jézus által mutatott utat kell követnie az embernek: „Boldogok a lélekben szegények.” Lélekben szegénynek kell lennie, mindenét alá kell rendelnie Istennek. Csak így tud belépni a rendbe. Nem valami utópiában kell élnie, hanem elfogadnia mindazt, ami van, ezt a valóságban lévő világot, és alávetni életét az isteni rendnek.

Pigler Mónika Míra nővér kifejtette: a rossz benne van a világban, az isteni rendbe visszahelezhető ember azonban megtapasztalja Istent. Nem könnyű az alárendelődés: küzdelmes folyamat ez, melynek során megbocsátással kell fordulnunk mindahhoz, amit magunkban hordozunk, és ami körülöttünk van. Sokféle akadályt kell leküzdeni, ami „elhomályosítja, eltakarja a horizontot”. Ez egy kiengesztelődési folyamat Krisztusban Istennel, aki megengedi, hogy a rossz jelen legyen a világban. Jézus kiengesztel minket Istennel, és segít kiengesztelődni a másik emberrel is, akinek el kell engednünk az adósságait, hiszen mi magunk többel tartozunk. Ez a kiengesztelődés is elengedhetetlen a béke, a rend útján. Mindezek mellett pedig elkerülhetetlen a magunkkal vívott harc is, hogy elfogadjuk azt, akik vagyunk. Ám igazán csak Isten tudja megmondani, hogy ki vagyok. Valódi identitásomat csak a vele való kapcsolatban

élhetem meg. Aki ehhez a kapcsolathoz vissza tud térni, az megtalálja a „rend nyugalmát”.

Helytállni itt és most

Lucsok Miklós püspök ezután beavatta a hallgatóságot abba, hogy miként tekint a reményre. Mint mondta, számára a remény a bizalomhoz kötődik. Mivel bízom valakiben, ezért remélem, hogy helyt tudok állni minden nehézségben, szenvedésben. „Nagyon nehéz helyzetben van az országunk; ahol ilyen sok a szenvedés, ott nagyon fontos a remény adta erő. Sokan reménytelennek érzik a helyzetünket, és várják a hírt, hogy vége a háborúnak. Úgy érzik, ettől a hírtől függ minden. Várják azt a valakit, aki véget vet a háborúnak. Ez a reményem? Kiben bízom? A háború kezdete óta eltelt négy és fél év alatt nagyon sok frusztráción mentünk keresztül, sokan elgyengültek, már nem is reménykednek” – mondta Lucsok Miklós. Véleménye szerint kétféle remény van: a rövid és a hosszú távú. A mindennapokban a rövid távú reményt kell gyakorolni, ami segít megtanulni, hogyan élünk az itt és mostban. Ez azt jelenti: remélek, bízom abban, hogy ma is megkapok minden kegyelmet, és találkozom olyan emberekkel, akik segítenek túlélni ezt a napot. A hosszú távú remény alapja is a mai napba vetett bizalom, mert ez tesz képessé arra, hogy bízzak abban is: ha lesz holnap, ahhoz úgyszintén találok majd elég erőt. Az életünknek nagyon fontos része, hogy teljesítem a küldetésemet. A misszióm pedig nem az, hogy sokáig éljek egy békés világban; az evangélium sem ígéri azt, hogy béke lesz. A korábbi századokban is háborúból háborúba sodródtak az emberek. Aztán jött a 20. század. Ennek békés időszakában hogyan használtuk ki az időnket? – tette fel a kérdést Lucsok Miklós, majd arról beszélt, hogy a szenvedésnek tisztító ereje van. Lehetőséget jelent arra, hogy megtisztuljunk minden hazugságtól, fölöslegtől, és jól rendezzük be az életünket.

Fogunk még vetni és aratni

Székely János püspök a *remény, vágy* jelentésű görög *elpisz* szó magyarázatán keresztül igyekezett értelmezni, mi is a remény. Az *elpisz* a pogány mentalitást tükrözi: az embernek az a reménye, amire vágyik. Magában bízok és magában hisz. Ez a szubjektív remény azonban nem tud igazi támasztékot nyújtani.

A *Biblia* reményfogalma egészen más. A héber *bátach* szó azt jelenti: *rádól*. Tehát valakire építek, bízom valakiben. Őrá támaszkodom az életem terhével, ő tart meg. Ez a reményfogalom egy sziklára épít, Istenre. Az ember nem magában bízok, hogy majd fölépít egy tökéletes sorsot, hanem Istenben.

A püspök Jeremiás próféta példáján keresztül mutatta be, milyen is a bibliai értelemben vett remény. Amikor Jeruzsálem ostrom alatt állt, az emberek abban bíztak, hogy a babiloniak majd elmennek, és ők megszabadulnak. Jeremiás azonban úgy látta, erre nincs földi esély. És bekövetkezett, amire számított: a várost elfoglalták, rengeteg embert megöltek. Jeremiás

azonban nem omlott össze. Tudta, hogy nincs vége mindennek. Elment a városból, és jelképes cselekedetként földet vásárolt, mert bízott abban, hogy fognak még itt aratni és vetni, s felhangzik még a menyasszony és a vőlegény hangja. A keresztény ember nem optimista, hanem realista – mondta Székely János. – Látja a valóságot, mégis reménykedik. Nem az emberben bízok, nem önmagában, hanem a Teremtőben.

Egyedül Isten tart meg

Pigler Mónika Míra nővér Leó pápa béke világnapi üzenetére emlékeztetett: Jézus fegyvertelensége lefegyverezi az embert. A béke – ahogyan a hit, a remény és a szeretet – Isten ajándéka, amit úgy tudunk közvetíteni mások felé, ha mi magunk is a „fegyvertelen, lefegyverező szelídséget és szeretetet” követjük. Ahogy haladunk előre a korban, Isten mindnyájunktól elveszi az illúziókat, a kapaszkodóknak hitt fogantyúkat, amelyek nem tartanak meg a szenvedések idején. Egyedül Isten tart meg – szögezte le a szerzetesnővér.

Hit az újrakezdésben

A beszélgetés résztvevői ezután a reménnyel szorosan összefüggő újrakezdés témájáról cserélték ki gondolataikat. Székely János püspök visszaemlékezett azokra az élményeire, amelyeket akkor élt meg, amikor papnövendékként segíteni járt Kárpátaljára. Látta az ottani emberek életét és hitét, s ezért még inkább átérzi a háború miatti sok veszteséget, a bombázások okozta pusztítást, a haláleseteket, a menekülést, a reménytelenséget, a szegénységet okozta szenvedést. Mégis, nagyon sok gyümölcs is fakadt ezekben az időkben: rengeteg imádság, rengeteg megtérés. Bízunk abban, hogy az Úristen, aki megengedi a rossznak ezt a rettenetes tombolását, a rosszból is tud kincset, jót előhozni.

Mit kell ma tennem?

Lucsok Miklós püspök arról beszélt, hogy mély fájdalom és bűntudat lehet az emberben, ha semmit sem tud tenni, csak várakozik, és csak arra gondol, mi lesz majd, ha a háború véget ér. Az újrakezdésről gondolkodva ő azt a kérdést vizsgálta meg: mi az, amit én tehetek, mi az én felelősségem, és mi az, amit meg kell tennem? Megosztotta a résztvevőkkel az „egynapos megélés” lelkiességét. Mindennap adatik valami, amit meg tudok tenni, és mindennap azt kell elvégezni, ami arra a napra adatik – mondta, és hozzátette: számára minden egyes nap egy újrakezdés. „Minden este úgy fekszem le, hogy vége. Reggel gyakran hitetlenül ébredek. Felkelek, és újra elkezdem az életemet. Rituálékkal. Keresztet vetek, letérdelek, kifejezem, hogy alárendelem magam Istennek. Iszom egy pohár forró vizet, hogy a szervezetem más szinten kezdjen működni. Tornázok, mert a testnek is fel kell élednie az újrakezdéshez. És megkérdezem az Urat: Mit kell ma tennem? Ebben a modus vivendiben nagy erőt találtam. Ha visszanézek az elmúlt évekre, látom, mennyi minden sikerült – találkozók, döntések –, amik a jövőben segíteni fognak minket. Sok változás

történt bennem. Nem gondolkodom azon, mit fogunk tenni, ha véget ér a háború. Ez erőt és szabadságot ad. Nem érdekel, mikor lesz vége, mert lehetséges, hogy nem lesz vége, vagy nem érem meg a végét. Ha arra gondolkodnék, hogy mikor lesz már vége, az csak megnehezítené az életemet a mai napon.”

Pigler Mónika Míra nővér egy személyes történetet osztott meg beszélgetőtársaival. Súlyosan beteg édesanyját látogatta a kórházban, nem lehetett tudni, mikor jön el a vég. „Nem terveztem előre, az elfogadó tehetetlenség lehetőségeket adott Istennek, hogy alakítson engem és édesanyjamat, aki az Istenre haragvó állapotból napi áldozóvá lett. Megtapasztaltam Isten erejét, ahogy vitt engem ezekben az erőmet meghaladó napokban.”

Székely János a saját tapasztalata alapján hozzátette: Isten a szenvedésből valóban jót hoz ki. Lucsok Miklós pedig a következőket fűzte hozzá mindehhez: Isten tanít minket, hogy nagyon értékeljük az életet. Odaadók és figyelmesek vagyunk egymással, őszinték és érzékenyek. A háború, a szenvedés, az, hogy mindannyian fájdalomban élünk az egész országban, növekedésre készít, megtisztít minket. Látni a szomorúságot az arcokon, lekerültek a maszkok. Nagy értékük van a szavaknak. A fájdalom lemezteleníti az embert. Értéket hoz a mindennapi életbe.

A kerekasztal-beszélgetést követően szentmisét ünnepelt a közösség. Székely János püspök köszöntőjében kifejezte mély együttérzését a háború sújtotta néppel. „Imáinkban kérjük Istent, legyen a szenvedő emberek támasza” – mondta.

Lucsok Miklós püspök homíliájában arról beszélt, mit jelent Jézus tanítványának lenni. A tanítványság azt kívánja az embertől, hogy mondjon le mindarról, amije van. A népszerűség azért hallgatja Jézust, mert érdekesnek találja, mert érdeke fűződik hozzá. Ahogyan mi is gyakran azért megyünk templomba, mert használni akarjuk Istent, az Egyház közösségét. Ez a kapcsolat ideig-óráig megmarad, de megszűnik, ha valami más fontosabbá válik. A tanítvány viszont életmódként ismeri fel a Jézussal való találkozást, életre szóló lesz számára ez a kapcsolat, ami jóban-rosszban kitart. Mire tanítja őt Jézus? Erőteljes döntést kér tőle: őt kell az első helyre tennie az életében. Ha ez megvan, akkor az ember élete rendeződik, a helyére kerül. Jézus tudja, hogy ez nehéz, ezért így szól: ha maradsz, menjünk együtt azon az úton, amin én járok. Nem érdekből, hanem szeretetből.

A domonkos közösség a szentmise után mindenkit esti agapéra hívott a kolostorkertbe, ahol szerzetesek, a nyári egyetem fiataljai, vasváriak és Sopronból érkezett domonkos világi testvérek találkozhattak, beszélgethettek. A jelenlévők megízlelhették a domonkos mézbort és a Dominikaner süteményt is, a rend gasztronómiai különlegességét.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Közbenjárók vagyunk a világért

Imádság a roma holokauszt és a kislétai gyilkosság emléknapiján

A Sant'Egidio közösség szervezésében ökumenikus imádságot tartottak augusztus 2-án, a pharrajimos és a kislétai gyilkosság évfordulóján a budapesti Avilai Nagy Szent Teréz-templomban. Az imaórát Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke vezette, a testvéregyházak képviselői könyörgést mondtak. Az eseményen tiszteletüket tették a kormány képviselői is.

Könyörgéssel szolgált Fabiny Tamás nyugalmazott evangélikus püspök; Gonda László református lelkész, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem rektorhelyettese, Romológia Tanszékének vezetője; Dmitro Szidorenko ukrán ortodox parókus, aki háború elől menekült híveinek pásztora és Michels Antal budapest-józsefvárosi plébános.

A Magyar Kormány képviselőjében jelen volt az eseményen Tarr Zoltán társadalmi kapcsolatokért és kultúráért felelős miniszter, Heidl György társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár, Czeti István felekezeti kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár, Rágyanszki György nemzetiségi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár és Pótor József civil kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár.

1944. augusztus 2-áról 3-ára virradó éjszaka az SS-katonák Auschwitz-Birkenauban meggyilkolták az ott még életben lévő közel háromezer romát és szintit, köztük megannyi gyermeket. Évtizedekkel később ugyanezen a napon, 2009. augusztus 3-ára virradó éjjel Kislétán betörték Balog Mária házába. Sörétes fegyverrel agyonlőtték a benn alvó negyvenöt éves asszonyt, és maradandó sérüléseket okoztak tizenhárom éves lányának. 2009-ben, a kislétai gyilkosságot követően tartotta a budapesti Sant'Egidio közösség az első ökumenikus imádságot, kérve a Béke Fejedelmét, hogy fegyverezze le az erőszakos szíveket és kezeket. „2009. február 22-én éjjel Tatárszentgyörgyön Molotov-koktélokkal felgyújtották ifjabb Csorba Róbert és családja házát, majd a lángok elől menekülőkre sörétes puskából tüzet nyitottak. A családfőt és alig öt éves kisfiát, Robikát agyonlőtték, hat éves nővérét pedig súlyosan megsebesítették.” Az évfordulón évről évre elhangzanak ezek a mondatok, és szíven ütik az embert. A kilenc merényletből álló sorozat legfiatalabb áldozatának családtagjai minden esztendőben ott ülnek az imaórán a templom első padsoraiban, több más hozzátartozóval, köztük a kislétai Balog Mária családtagjaival együtt. Barátaikká lettek a Sant'Egidio közösség

tagjainak, akik nem akarják, hogy elfeledjük az ártatlan áldozatokat, akiknek az életét okatlan gyűlölet oltotta ki.

Szöke Péter, a Sant'Egidio közösség regionális felelőse köszöntötte az egybegyűlteket. Felidézte kedves barátjuk, Fahidi Éva alakját, aki haláláig társuk volt a megemlékezésben, és aki tanúja volt annak, amikor 1944. augusztus 2-áról 3-ára virradó éjjel az SS Auschwitz-Birkenauban meggyilkolta azt a mintegy három ezer romát, akik addig még életben maradtak. Felelevenítette a borzalmakat, amelyeken keresztül mentek azok, akikre 2008 és 2009 folyamán hazánkban támadt rá egy sorozatgyilkos banda, melynek egyetlen célja az volt, hogy romákat öljön. Hat életet követelt az erőszak, köztük a tatárszentgyörgyi Csorba Róbert és kisfia, Robika életét. Szöke Péter külön köszöntötte a két áldozat édesanyját, illetve nagymamáját, Csorba Erzsébetet. Felhívta a figyelmet napjaink súlyos helyzetére, a hőhullámra és az aszályra, amely nem mindenkit sújt egyformán. Azokon a magyar kistelepüléseken, cigánysorokon, ahol a gyilkosok egykor az áldozataikra lestek, talán ma is kérdés, hogy a vízcsapból folyik-e friss víz, vagy van-e víz a kútban.

„A felnőtt ember lelkesedése a hűség. Községünk tizenhét éve tartja ezt az emléke-

zést. Közben történelmi változások zajlottak hazánkban és a világban, gazdasági válság, világjárvány... Háborúk törtek ki és szélesedtek darabokban vívott harmadik világháborúvá. Fennáll a veszély, hogy beletörődünk, és engedünk a hatalom kultúrája csábításának, amellyel szemben XIV. Leó pápa a szeretet civilizációjának építésére hív. Kezdjük szavaink lefegyverzésével, és helyezkedjünk az áldozatok perspektívájába! Hogyan tudjuk megtenni ezt? A szeretet szavait, új érzéseit az Úr adja ajkunkra és a szívünkbe, elsősorban az imádságban. Mindannyian, bármilyen kicsik vagyunk is, közbenjárók vagyunk Istennél a világért. Ne feledkezzünk meg erről a papi szolgálatról, különösen ebben a nehéz időben” – kérte a megjelenteket a Sant’Egidio közösség regionális felelőse.

Székely János elmélkedésében hangsúlyozta: a roma holokauszt áldozatainak számát félmillióra becsülik – ám ez csak becslés, hiszen a roma kisgyerekek nagy része nem volt anyakönyvezve, és a halálukat sem jegyezték fel. A püspök feltette a kérdést: mi vezetett el ehhez az embertelenséghez, mi tette képessé az embert arra, hogy ilyen szörnyűségeket kövessen el? Elmesélt egy történetet: egy szociális munkás az Amerikai Egyesült Államokban ellátogatott egy afroamerikai családhoz, ahol a kislány, miután áldást kért a családjára, így imádkozott: „Uram, ne büntess azért, amiért négernek születtem!” Székely János püspök hozzátette: Magyarországon sem könnyű sötétebb bőrrel élni, mert vannak, akik emiatt másképp néznek az emberre. Felidézett egy, az iméntihez hasonló történetet egy roma kisfiúról, aki azt kérdezte egy paptól: „Mit vétettem, hogy Isten cigánynak teremtett?” A püspök itt kapcsolódott a *Jeremiás könyvéből* vett, általa választott, ritkán olvasott szövegrészhez, amely arról szól, hogy a prófétát a kusita Ebed-Melech menti ki

a ciszternából: honfitársai meg akarták ölni, és egy afrikai mentette meg az életét. A *Biblia*, amely arra tanít, hogy minden ember Isten remekműve, végtelenül szeretett gyermeke, örök emléket állított ennek. A vérontás szörnyű bűn a Teremtő ellen, aki azt kéri, hogy szeressünk mindenkit, különösen az idegent, az árvát. A talmudi bölcsességhez kapcsolódva Székely János hangsúlyozta: aki megment egy üldözöttet, egy megfogant életet, egy lenézett embert, egy időst, egy szegényt, az a világot menti meg.

A püspök emlékeztetett azokra, akik emberek maradtak az embertelenségben, s a vészterhes időkben életük kockáztatása árán is menteni igyekeztek roma embereket. Ilyen volt például az a túskevári férfi, akit beállítottak a sorba, mert kiabálva tiltakozott, amikor látta, hogy magyar nyilas katonák sorban viszik el a romákat. Székely János felelevenítette, hogy Apor Vilmos püspök sok cigány embert mentett meg a győri pályaudvaron. Felidézte annak a roma származású óvónőnek a történetét is, aki kiskorában nem értette, miért húzódnak el mellőle a társai, majd óvónőként megélte, hogy a nem roma gyerekek csak úgy csüngtek rajta, annyira szerették. Miért? Mert a gyerekeknek tiszta volt a szemük, mint Isténé – magyarázta a püspök, és egy saját élményét is megosztotta az imaóra résztvevőivel. Elmesélte, hogy amikor egy kis faluba helyezték, látogatni kezdte a roma családokat. Felfedezte, mennyi kincs rejlik bennük, s megértette, hogy a romák jelenléte településen nem probléma, hanem lehetőség. Egy kisfiúnak szemüveget vett, és később megmutatkozott, hogy ez a barátság jele is volt, szerette volna, ha ez a gyermek tanul és kiemelkedik a szegénysorból. Amikor a fiú apuka lett, minden gyermekét hozzá vitte keresztelésre, és mindig fellemegette a szemüveg történetét.

Szükség van arra, hogy megemlékezzünk a roma holokauszt és a romagyilkosságok ál-

dozatairól. Nélkülözhetetlen ez ahhoz, hogy tiszta legyen a tekintetünk, mint Isténé, és hogy olyan országban élhessünk, ahol senkinek sem teher, ha más a bőrszíne, mert mindenki testvére a másik embernek – zárta elmélkedését Székely János.

Ezután megrendítő névsor következett: a romák elleni támadások helyszíneit, elkövetési módjait, áldozatait sorolták, és kérték az Urat az erőszaktól való szabadulásért, a szolidaritásért, a békéért. Eközben gyerekek, fiatalok gyújtottak gyertyát az áldozatokért.

„Őrzője vagyok én a testvéremnek?” – ami Auschwitzban, Kislétán, Tatárszentgyörgyön történt, az nem a gyilkossággal kezdődött, hanem ezzel a kérdéssel, az emberi szívben – figyelmeztetett könyörgésében Fabiny Tamás. Ezzel kezdődött a családokban, a falvakban, az Országgyűlés alsó- és felsőházában, a médiában, a vicclapokban, ahol otromba sértéseket közöltek, és a kocsmákban, ahol nem intették le a kirekesztőket. Ma is beszélni kell erről a kérdéssről az iskolákban, a családokban, a templomban, a közéletben, a médiában, hogy soha többé ne szabaduljanak el ilyen indulatok. Az imádság alkalom arra, hogy ki tudjuk mondani: igen, őrzője vagyok a testvéremnek. A püspök azt kérte, hogy legyünk őrzői a kirekesztetteknek, a másként gondolkodóknak, a másképp élőknek, a természetnek. Utalt arra is, hogy napjainkban ez az energiával való felelős gazdálkodást is jelenti, a képességet az önkorlátozásra, a szolidaritásra.

„Hozzád menekülünk, amikor látjuk, aminek nem lett volna szabad megtörténnie” – fordult az Úrhoz könyörgésében Gonda László. Az egyházak, a közösségek nevében bocsánatot kért azokért a helyzetekért, amikor nem a befogadást, hanem az előítéleteket erősítették, amikor javaikat nem szolidárisan osztották el, amikor hajlékaikban nem jutott hely hajléktalan, roma testvéreiknek. Fohászkodott azért, hogy meg tudjuk élni a szolgáló szeretet radikalizmusát.

Michels Antal józsefvárosi plébános a Sant’Egidio közösségért imádkozott, s a nemzetközi közösség életéből felelevenítette a mozambiki békekötést, az AIDS-betegek gyógyítását Afrikában, a budapesti közösség életét látva pedig hálát adott, amiért az Egyházon belül arra tanítanak, amit Leó pápa is hangsúlyozott: figyeljünk az áldozatok hangjára.

Dmitro Szidorenko parókus ukrán, Horváth Ilona roma közösségszervező lovári nyelven könyörgött, Varga Helena pedig elénekelt az Auschwitz-balladát.

Az imádságot a Sant’Egidio közösség és a Fiatalok a békéért mozgalom tagjaiból álló kórus szép énekei kísérték. A Miatyánk elimádkozása és a békeölelés után Dmitro Szidorenko ukrán, Székely János püspök cigány nyelven mondott áldással bocsátotta el a kiengesztelődésért imádkozó gyülekezetet.

Thullner Zsuzsanna
Fotó: Thaler Tamás

„Legyen öröm az iskolakezdés!”

Elindította kampányát a Katolikus Karitás

A Katolikus Karitás „Legyen öröm az iskolakezdés!” elnevezésű kampányát és a Lépcsőfok programot mutatták be a sajtó képviselőinek Budapesten július 30-án. A kezdeményezés célja, hogy a nehéz körülmények között élő gyermekek számára is reményt és valódi támogatást adjanak tanévkezdéskor, és év közben is segítséget nyújtsanak nekik a kibontakozásban.

„Tizenhat éve indult el az a program, melynek révén a hátrányos helyzetű családok iskolakezdési terheit igyekszünk csökkenteni. A kezdeményezés iskolatáska- és tanszergyűjtéssel indult, melybe a Karitás országos hálózatának önkéntesei is bekapcsolódtak” – kezdte beszámolóját Zagyva Richárd, a Karitás országos igazgatója.

Bár a szüenidő még tart, már most el kell kezdeni foglalkozni azzal, hogy miként tudják segíteni a rászoruló gyermekek tanulását – mondta a szervezet országos igazgatója. – A programot továbbfejlesztik, ami azt jelenti, hogy a hosszú távú támogatás formáit is kialakítják. Ezt szolgálja a tavaly elindult Lépcsőfok program is. Az iskolatáska és a tanszerbeszerzés ugyanis csak az első lépés, a cél, hogy végigkísérjék a családokat a tanév során. Ebben a szolgálatban részt vesz a Karitás országos hálózata: a 16 egyházmegyei karitátszközpont és a több mint 800 plébániai csoport. Van, ahol saját forrásokra is támaszkodnak.

Zagyva Richárd azt is kiemelte, hogy minden évben több ezer gyermeket tudtak valamilyen formában támogatni. Végül megköszönte

vetület az önkénteshálózat, melynek munkatársai el tudnak jutni a perifériára is, felmelve, hogy milyen konkrét segítségre van szüksége a rászorulóknak.

A kutatások megerősítik a „ragadós padló” jelenséget, mely azt jelenti, hogy a mélyszegénységben élő gyermekeknek szinte képtelenség kitörni abból a helyzetből, amelybe beleszülettek. Emiatt a tanulási esélyeik is csökkennek. A PISA-felmérések szerint Magyarországon a 15 éves diákok egyharmada nem érti azt, amit olvas, vagyis funkcionális analfabéta. A szociális nehézségekkel küzdők 50 pontos hátrányba kerülnek, amit maguktól nem tudnak ledolgozni. A hátrányos helyzetből induló fiatalok több mint 20 százaléka úgy kerül ki az oktatási rendszerből, hogy nem szerez semmilyen végzettséget.

A Lépcsőfok program az egész éves kísérésre fókuszál. Ebben három olyan gyereket vontak be, akikkel már az önkéntesek kapcsolatba kerültek. Mindegyiküknek biztosítottak százezer forintos keretet, melyet a legszükségesebb segítségre lehet fordítani: sportszerre vagy utazási költség térítésére éppúgy, mint magántanár díjára. A program során rögzítik a célokat, ami lehet a tanulmányi eredmény javítása, az iskolai jelenlét erősítése.

József Imre igazgatóhelyettes néhány példával illusztrálta az elhangzottakat. Az egyik diák félévkor négy tantárgyból megbukott – az önkéntesek és a mentorok az ő korrepetálásában segítettek. A motiváció egy márkás cipő volt. A sikeres program végén meg is kapta azt a diák,

ami után elmondta, hogy még soha nem volt a lábán új cipő. A másik rossz szociális helyzetben élő fiatal technikusnak tanul – neki abban segítettek, hogy méltósággal tudjon részt venni az oktatásban. Egy másik diáknak a tehetség kibontakoztatásában segítettek úgy, hogy a különórát fizették.

Ezt követően a sajtó munkatársai egy kis videót tekintettek meg a Lépcsőfok programról, melyben egy kisbéri diák és családja beszélt arról, miben és hogyan segít nekik az országos és a győri karitás. Ebből kiderült, hogy a program fontos eleme a személyes találkozás, a rászoruló problémáinak közvetlen ismerete.

A kezdeményezés mellé állt Csemer Boglárka (Boggie) énekesnő, aki ismertségével segíti a program népszerűsítését. Mint elmondta, egyszerű munkáscsaládból származik, vagyis neki sem volt egyszerű kitörni a szerény körülmények közül. Ebben sokat köszönhet az iskolájának, tanárainak, akik támogatták abban, hogy a szükséges zenei képzést megkaphassa. Kiemelte: a kapott segítséget többek között a program támogatásával is szeretné „visszaadni”.

A Katolikus Karitás iskolakezdési akciója július 30-tól szeptember 15-ig tart.

A 1356-os adományvonal hívása mellett (hívásonként 500 forint) online adományozásra is van lehetőség a Katolikus Karitás honlapján (www.karitasz.hu) keresztül, „iskolakezdés” megnevezéssel.

A Karitás központi bankszámlájára (CIB Bank 10701094-76228861-51100005) is örömmel fogadják a beérkező támogatásokat, „iskolakezdés” megnevezéssel.

Baranyai Béla

Fotó: Vermes Tibor/Katolikus Karitás

azoknak az önkénteseknek, munkatársaknak, támogatóknak a segítségét, akik közreműködnek a program megvalósításában.

József Imre, a Katolikus Karitás szakmai igazgatóhelyettese a Lépcsőfok programot ismertette. A Karitás szolgálatának egyik sarokköve az intézményekben és a programok során megvalósuló szociális munka. A másik

HÍREK KÉPEKBEN

Varga László kaposvári megyéspüspök július 30-án szentmisét mutatott be Nagyatádon, a Szent Kereszt felmagasztalása plébániatemplomban. A főpásztor a szertartás után megáldotta a templom falán elhelyezett *Hét ferences vértanú domborműve* alkotást.

Megalakulásának 10. évfordulóját ünnepelte a lébényi Boldog Jolán karitászcsoporthoz. A munkatársak, az önkéntesek és a meghívott vendégek július 3-án ünnepi szentmisében adtak hálát az elmúlt évtized kegyelmeiért. A liturgiát Mézáros Miklós plébános mutatta be.

Nyolcvanéves

az

Új Ember

1945. augusztus 9-én jelent meg az Új Ember első száma. Lapunk nyolcvanéves fennállását ünnepelve cikksorozatot indítottunk, válogatva az elmúlt évtizedek írásainak legjavából. Az alábbi írás az Új Ember 1976. április 11-i számában jelent meg.

Látogatás Molnár C. Pál festőművésznél

Jókedvűen rám kiált, mikor nyitja a műtemaját: „Pontos volt!” Magas, sovány, megállapíthatatlan korú, jobban mondva fiatalos, nyolcvankettedik évében jár. Hatvanasnak nézem. Szeme nagy, barna, kicsit fölülről lefelé pillant az emberre. Mozgása lassú, lehajtott fejjel lépked a padlóra fektetett képek között. Irodalmi hatásnak vagy irodalmi kezdeményezésnek sem képből, sem szóban nem tud, s nem is akar, ellenállni; jól fogalmaz, látom, örül, élvez a telitalálatos szavakat. E betű helyett ő betűt mond, ha odaillik s zamatossá teszi a beszédét, de nem szó vele túl, fűszerez csak; „tanyasi gyerek” volt.

Figyelme várakozó. Szemöldöke fölfut a homlokára, egész arca megelevenedik, száját nyitva felel, „áhá, áhá!” — ismétli. Gyermekien csodálkozik, s hirtelen fölkiált, ha valamivel egyetért: „Ez az! Ez az!” — kiáltja, és hosszú ujjával a levegőbe bök. Igazán bámulatos ez a frissesség egy embernél, akit nyolc év választ el a kilencvenedik évtől... „Fest, ábrándozik” — később megegyezünk abban, hogy inkább a látomásainak él —, beszél a nagy magyar és francia kortársairól. Talán nem is tudja, milyen észrevétlenül adja át és igazolja egy hosszú élet bölcsességét, egyszerűségét s vállalkozó kedvét, mely képes megújulni s alakot változtatni.

*

„Ha valaki megkérdezné (ami előadódhat) hol, mikor és hogyan «kezdődött», csak kité-

rően tudnék válaszolni. A katekizmus szerint a világ teremtése sem kezdődött, mert öröktől fogva van. Én sem tudhatom tehát, hol, mikor és hogyan kezdett az a bizonyos, emberré lett ősom színes agyaggal és széndarabbal bölényeket, teheneket, szarvasokat, vadászokat barlangja falára karcogatni. És, hogy miért tette ezt...” — írja. Elbeszéléseinek, válaszainak ironikus villogása van, de nem bánt. S ha ő a bántott, elnézően magyaráz, ment, mégis rátapint az ellentmondás lényegére. Tapasztalatai megerősítették abban, hogy az erős — békeséget, Sőt, derűs. Víz képről képre, s miután megmondom, hogy a műveket nem lehet magyarázni, ezzel egyetértve beszél tovább, mert a pedagógus tudja folytatni azt, amit a festő elvégzett. Festészetének belső történetét mondja el, fölillantva egy-egy vonást szemléletbeli változásaiból, megokolva témáinak megismétlődését. „Amit én művelek, azt legszívesebben mágikus realizmusnak nevezném. Ez az én esetemben nem esik messze az egyházművész spirituális vagy szürreális érzékenységtől.” Húsz oltárképet festett. A legjelentősebbnek a Belvárosi templom szárnyas főoltárának képeit tartja, az Eszter utcai templom Szent Ferencet ábrázoló oltárfreskóját s a Szent Anna-templom kupoláját, amit Kontuly festőművésszel együtt festett ki. Igen szép a városmajori templomban levő Szent Imre szárnyas oltárképe. Különben az, hogy olvasóink kérésére kerestem fel őt, megörvendeztet. „A művészet sajátos igehirdetés”

— mondja. „A jó művészet mindig áhítatot kelt, a jó egyházművészet kifejezetten. Ilyen értelemben igazán elmondhatom, hogy segíték paptestvéreinknek.”

*

Az utóbbi időszakban 1965-ben állított ki a Csók galériában, s volt egy visszatekintő kiállítása 1974-ben az Ernst Múzeumban („amelyről az Új Ember néhány szerény sorban meg is emlékezett” — mondja). Ez év decemberében lesz egy gyűjteményes visszatekintő kiállítása a szegedi Móra Ferenc Múzeum városi kiállítótermében. Kétszáz művét fogja felsorakoztatni, nyilván termése legjavát. Egy művész megítélésében sokféle módon tévedhetünk; lehet agyba-főbe dicsérni, de csak hamisan, tehát minek? Lehet tőle elfordulni, ez azonban méltatlan. Lehet róla megfeledkezni; ez sajnálatos; testvéri magatartás elébe vágni az időnek? De úgy tenni, mintha nem is léteznék az, aki él és dolgozik, ez indokolatlan gyöngöcség. „Nézzé — búcsúzzunk —, ami se nem forró, se nem hideg, kipököm a számból. A Teremtőtől tanultam!” Akinek a feladata, készítsen művéről világos, értékelően szigorú és pontosságra törekvő mérleget. Ennyivel tartozunk a festőnek is, önmagunknak is. Furcsa kegyelet az, amely inkább vonakodik a méltatástól, mint a nekrológtól. Ennyire azért nem vagyunk gazdagok.

(v. p.)

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelő-kápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikán a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaláda elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homiliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: szeptember 5., szombat; október 6., kedd; november 6., péntek. A szentmisék 7 órakor kezdődnek. December 5-én, szombaton reggel 6 órakor.

A Könnöző Szűzanya tiszteletére minden hónap 17-én a papi- és

szerzetesi hivatásokért mutatnak be szentmisét Győrben, a Nagyboldogasszony-székesegyházban (Győr, Káptalandomb 12.). Ezekre a szentmisékre az egyházmegye egy-egy papját hívják szentelési sorrendben. A szentmise végén a Kegytár előtt Mária-köszöntőt imádkoznak.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Mórícz Zsigmond út 141.): augusztus 27-én 18 órától 30-án 13 óráig Ocsovai Grácián atya lelkigyakorlata: „Szent Angyalok”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Nyári lelkigyakorlatot hirdetnek 18–35 év közötti nők számára a Don Bosco-nővérek Sárospatakon, augusztus 11. és 15. között. Az esemény mottója: Női szívvel színültig – „Tegyetek meg mindent, amit csak mond!” A program célja a résztvevők személyes életútjának és hivatásának elmélyítése a Szűzanya példáján keresztül, hangsúlyt fektetve a keresztény életvitel tudatosságára. A lelkigyakorlat keretét biztosít a belső elcsendesedésre és az egyéni életcélok keresztény szempontú átgondolására. A szervezők Budapestről és Egerből kisbuszokkal, illetve személygépkocsikkal segítik a helyszínre jutást. További információk: www.donbosconoverek.hu

BÚCSÚ

Nagykapornak-Remetekerti nagyboldogasszony-búcsú lesz augusztus 16-án, vasárnap 11 órakor. Az ünnepi szentmisét Tornavölgyi Krisztián irodaigazgató vezeti. A szentmisén közreműködnek a búcsúszentlászlói és a nagykapornaki templomok kórusai, valamint a Zala Brass fúvósegyüttes. (Rossz idő esetén az ünnepi szentmise a nagykapornaki templomban lesz.)

HÁLAADÓ SZENTMISE

Jubiláns házaspárok, akik ebben az évben ünneplik szentségi házasságkötésük 5., 10., 15., stb. évfordulóját, hálaadó szentmiséje lesz Győrben szeptember 5-én, szombaton a Nagyboldogasszony-székesegyházban (Győr, Káptalandomb). A 10 órai szentmisén az 5–35. házassági évfordulójukat ünneplők hálaadása, a 15 órai szentmisén a 40–70. házassági

ELTARTÁS

HAGYOMÁNYOS normákat szerető, 63 éves katolikus elkötelezettségű nő vagyok. Jogilag tiszta, régi fajta eltartási szerződést kötnek. Én most bátor voltam hogy írtam, kérem tegyen így Ön is, hogy találkozzva megismerhessük egymást. T.: 06/70-475-9073

HARANG

690 kg-os HARANG, Gisz, harangjáték 14 harangból eladó. T.:06/30-242-4299

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

évfordulójukat ünneplők hálaadása lesz. Ülőhelyet és emléklapot kizárólag a határidőig regisztrált házaspárok számára tudnak garantálni. A névre szóló ültetés miatt kéri, hogy a házaspárok a szentmise kezdési időpontja előtt legalább fél órával korábban érkezzenek meg a székesegyházba. Akik idős vagy mozgásukban korlátozott hozzátartozóikat szállítják, felhajthatnak gépjárművel a Káptalandombra, de parkolási lehetőség csak korlátozottan áll rendelkezésre. Regisztrálni kizárólag a plébániákon, a plébános atyáknál lehet, legkésőbb augusztus 10-én, hétfőn éjjelig. Szeretettel várják a jubiláns testvérek plébánosait is a közös hálaadásra!

DICSŐÍTÉS

Csiszér László 30 éves zenei szolgálatának alkalmából hálaadó dicsőítés lesz a dunakeszi, a Fő téren augusztus 21-én, pénteken. A 18 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Gájer László egyetemi tanár, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kar 2. számú Keresztény Bölcséleti Tanszékét vezető professzora mutatja be. Közreműködik: Csiszér László és zenekara. A program 21.30-kor zárul. Kapcsolattartó és rendezvényszervező: Sebők Andrea T.:+36 70 639 5018, e-mail: mvsebandi@gmail.com

PÓTFELVÉTELI

A Brenner János Hittudományi Főiskola kateketa-lelkipásztori munkatárs, római katolikus kántor, hittanár-nevelőtanár képzéseire pótfelvételi eljárás keretében várja a jelentkezőket. Azokat a római katolikus vallású személyeket hívják, akik hitüket

a gyakorlatban, munkájukban is cselekvő szeretetként akarják megélni. A szakokra a jelentkezési határidő: 2026. augusztus 15., szombat – saját felvételi eljárás keretében. A szakirányú továbbképzésekre (levelező tagozat) a jelentkezési határidő: 2026. augusztus 23., vasárnap. Bővebb tájékoztatás: <https://bjhf.hu/foiskola/tartalmak/22> Érdeklődni lehet az alábbi elérhetőségeken: telefon: +36-96/313-055 (hétköznap 8-16 óra között), e-mail: tanulmanyiosztaly@bjhf.hu – győri képzés; e-mail: toszombathely@bjhf.hu – szombathelyi képzés.

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola pótfelvételi eljárást hirdet 2026. szeptemberi kezdéssel az alábbi képzéseire: Vallásismeret – a cél olyan szakemberek képzése, akik a különböző kultúrák és vallások együttéléséből fakadó új kihívások hozzáértő kezelésével értéktanteremtő módon járulnak hozzá a társadalom életéhez. Antalfai fejlesztő művészet-terapeuta – azoknak, akiket vonz a művészetekkel való rekreációs és személyiségkiteljesítő munka. A kreatív alkotás, a szimbólumok megértése és a lelki folyamatok támogatása kiemelt szerepet kap a képzésben. Az oktatott módszer elsajátítása lehetővé teszi az életúton való elakadások kezelését gyermek-, ifjú- és felnőttkorban egyaránt. Antalfai személyiségfejlesztő és értékörző meseterápia – a mesék ősi bölcsessége, szimbolikája és gyógyító ereje áll a képzés középpontjában. A hallgatók megtanulják, hogyan alkalmazhatók a mesék az életproblémák megoldásában, az életút fejlődési szakaszainak kiteljesítésében. Kiemelten hasznos segítő szakembereknek, pedagógusoknak

Ujember

KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír

Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft.

Ügyvezető: Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG

ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.

LAPZÁRTA: 2026. augusztus 3.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla

Lapszerkesztő-helyettes: Körössy László

Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábán Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Nádudvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrektor: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyéni egyplé debates előfizetés belföldi negyedévre:

6180 Ft, fél évre: 12 360 Ft, egy évre: 24 720 Ft.

Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; apohirdetes@ujember.hu;

<http://ujember.hu/apohirdetes-feladasa/>

és lelkigondozóknak. Határidő: 2026. augusztus 16. – a főiskola belső felvételi rendszerében. Bővebb információk: www.sapientia.hu/

KÉPZÉS

Vallásturisztikai szakember szakirányú továbbképzésre várják a jelentkezőket Győrben, a Brenner János Hittudományi Főiskolán (Győr, Káptalandomb 7.). A két féléves képzés célja olyan szakemberek képzése, akik képesek a szakrális örökséget hűen és a mai kor igényeinek megfelelően bemutatni. Jelentkezési határidő: 2026. augusztus 23., vasárnap. Bővebb információk: <https://bjhf.hu>. További tájékoztatás +36/96-313-055, e-mail: tanulmanyiosztaly@bjhf.hu

KÁNTORKÉPZÉS

A Székesfehérvári Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam 2026 szeptemberétől első évfolyamot indít. Várunk minden olyan jelentkezőt, aki érdeklődik a szent liturgia és az egyházzene iránt, továbbá szívesen teljesítene kántori szolgálatot. Érdeklődés esetén a megadott címre elküldjük a jelentkezés pontos feltételeit. A jelentkezési tájékoztató és a jelentkezési ív letölthető az egyházmegye honlapjáról. Postacím: Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam, 8000 Székesfehérvár, Városház tér 5. E-mail: wasztljanos@gmail.com

KOLLÉGIUM

Kollégiumi felvételt hirdet a győri Szent József Diákokotthona a Szervita Nővérek Rendje a Győrben továbbtanuló egyetemista lányoknak. A Szervita diákokotthon a Széchenyi István Egyetemről gyalog kb. 20 perc séta, autóbusszal is könnyen megközelíthető. A keresztény lelkiületi, barátságos közösségben családias elrendezésben találhatók a 4 és 2 ágyas szobák. A közösségi helyiség, az internethasználat, valamint a zenészeknek a gyakorlási lehetőség biztosított, a zsinagóga pedig (a zeneművészeti tanszék) kb. 10 perc sétára található. A közelben élelmiszerbolt, gyógyszertár, uszoda és sportpálya található. Jelentkezési határidő: a szabad férőhelyek erejéig. Bővebb információ: Szervita Nővérek (Győr, Árvaház u. 10.), email-címek: gyorirendhaz@szervita.hu, holyester@szervita.hu

A soproni Szent Pál Katolikus Szakkollégium (Collegium Paulinum) felvételt hirdet a 2026/2027-es tanévre az egyetemi képzésben nappali tagozaton részt vevő hallgatók számára. A Collegium Paulinum a történelmi belvárosban található, 32 kétágyas lakóegységgel (saját fürdőszoba), szintenként külön konyhával, kápolnával, könyvtárral és konditeremmel. A jelentkezési határidő: 2026.

augusztus 10., hétfő. További információ a felvétellel kapcsolatban az intézmény honlapján olvasható: www.paulinum.hu

SZABADEGYETEM

Kávéházi Szabadegyetem program sorozat lesz Budapesten Café Franciscóban (Budapest, V., Molnár u. 4.) augusztus 24-29. között, hétfőtől szombatig. Előadások: augusztus 24., hétfő 19 órakor Török Csaba XIV. Leó pápa és a mesterséges intelligencia; augusztus 25., kedd 19 órakor Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke *Keresztény Európa válsága és jövője*; augusztus 26., szerda 19 órakor Széles Anna keresztény pszichológus *Hit és pszichológia: Önbizalom és bizalom (Istenben és az emberekben)*; augusztus 27., csütörtök 19 órakor Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök és Marti Zoltán *Jól kommunikál az Egyház?*; augusztus 28., péntek 19 órakor Darabos Ádám és Jancsó András *Kereszténység és politika*. Augusztus 29., szombat 16 órakor Kármelita lelkiség a világban – könyvbemutató: Boldog Marie-Eugène OCD: Akiben a szeretet lelke lakást vett. Előadók: Muraközy Nóra és Kovács Emese. Bővebb információ: <https://franciscusalapitvany.hu/>, info@franciscusalapitvany.hu

KIÁLLÍTÁS

Könyvek Könyve - Bibliák a Győri Egyházmegyei Könyvtár gyűjteményéből címmel látható kiállítás a Győri Egyházmegyei Könyvtár dísztermében (Győr, Gutenberg tér 2.), mely 2026. augusztus 30-áig tekinthető meg. Négy száz évvel ezelőtt jelent meg az első teljes magyar nyelvű katolikus biblia, melyet 1605-ben kezdett el fordítani a latin *Vulgata* alapján Káldi György jezsuita szerzetes. A jubileumi évforduló alkalmából a Győri Egyházmegyei Könyvtár reprezentatív válogatást állított össze Biblia-gyűjteményéből. További információ: Szent László Látogatóközpont T: +36/30-255-1363, e-mail: szentlaszlolatogatokozpont@gmail.com, web: www.kaptalandomb.hu Minden érdeklődőt szeretettel hívnak és várnak!

„börömön ország süt át” címmel nyílt kiállítás Nagy László költő, műfordító művészetéről a Petőfi Irodalmi Múzeumban (Budapest V., Károlyi u. 16.). A tárlat bemutatja Nagy László képzőművészeti alkotásait, könyvillusztrációit, az *Élet és Irodalom* (ÉS) képszerkesztőjeként folytatott tevékenységét, asztalosipari és faragási munkásságát. Emellett a kortárs képzőművészekkel való kapcsolata, alkotótevékenységük összefonódása is kiemelt szerepet kap. A kiállítás október 31-ig látogatható.

NAGY ZARÁNDOKLAT
LA SALETTE, LOURDES, SANTIAGO DE COMPOSTELA, FATIMA
augusztus 28 - szeptember 6. | 10 nap | 689.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
szeptember 7-11. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT GÖRÖGORSZÁGBA
szeptember 21-28. | 8 nap | 599.900 Ft/fő

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN
(JUBILEUMI ZARÁNDOKLAT)
október 1-6. | 6 nap | 349.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT MEDJUGORJÉBA
október 1-4. | 4 nap | 119.900 Ft/fő

MÁRTON ÁRON-EMLÉKÉVI ZARÁNDOKLAT
ERDÉLY SZENT ÉLETŰ PÜSPÖKE NYOMÁBAN
október 1-6. | 6 nap | 199.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
október 5-11. | 7 nap | 409.900 Ft/fő

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT
október 20-24. | 5 nap | 399.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA
október 21-25. | 5 nap | 189.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT
október 23-28. | 6 nap | 449.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
október 23-29. | 7 nap | 439.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

Új időszaki kiállítás nyílt a Görög-katolikus Múzeumban (Nyíregyháza, Bethlen Gábor u. 21.), *Petrasovszky Manó – Egy görögkatolikus festőország a 20. században* címmel. Petrasovszky Manó a 20. századi magyar görögkatolikus művészet egyik meghatározó alakja, akinek életműve most különleges kiállításon tárul a látogatók elé. A pap családból származó művész már fiatalon a templomfestészet világában találta meg hivatását. Korai munkái után országos ismertséget hozott számára a máriapócsi kegytemplom monumentális falképciklusa, amely a magyar Mária-tisztelet egyik legszebb vizuális megfogalmazása. Művészetében a bizánci hagyomány és a modern egyházi megújulás harmonikusan találkozik. A tárlat egyszerre tisztelgés az 50 éve elhunyt kivételes alkotó előtt és meghívás a magyar szakrális művészet mélyebb megismerésére. A tárlat december 18-ig látogatható.

A Győri Bencés Látogatóközpontban (Győr, Széchenyi tér) a látogatók a Szent Mór Bencés Perjelség épületegyüttesében, a kéttornyú templomtól jobbra található rendházban léphetnek be a bencés örökség különleges világába. A látogatóközpont a bencés örökség több arcát tárja a látogatók elé: magában foglalja a Loyolai Szent Ignác bencés templom és a *400 tanév – Élő örökség a győri bencés gimnáziumban*

című interaktív kiállítás mellett a bencés boltot is. A Loyolai Szent Ignác bencés templom keddtől szombatig 10 és 18 óra között szabadon is látogatható. A *400 tanév – Élő örökség a győri bencés gimnáziumban* című kiállítás szakmai vezetéssel látogatható keddtől szombatig a következő időpontokban: 10.15–11.30, 13.00–14.15, 15.00–16.15. A bencés bolt (szerzetesi termékek Északnyugat-Magyarországról) keddtől szombatig 10 és 18 óra között tart nyitva.

Totus Tuus, vagyis Teljesen a tiéd címmel Szent II. János Pál pápa életművét és a történelemre gyakorolt hatását bemutató kiállítás nyílt Székesfehérváron, a Szent István Király Múzeum Rendház épületében (Székesfehérvár, Fő u. 6.). A pápa életét, lelkületét bemutató nagyszabású tárlaton a Szentatya Mária-tiszteletén alapulva végigzarándokolhatunk Közép-Európa egyik legnagyobb összetartó erejét adó Szűz Mária-kultuszon, amely ma is jelen van ebben a térségben. A nagy pápa örökségét 18 teremben 1800 négyzetméteren mutatják be, egyrészt szakrális szempontok szerint, másrészt tudományos, harmadrészt pedig művészeti oldalról. Több mint kétszáz, a pápához köthető eredeti tárgy mellett bemutatják több mint ötven művész alkotásait is, amelyek a kiállításra készültek.

ELŐFIZETÉSI AKCIÓNK 2026. SZEPTEMBER 30-IG

Az Új Ember hetilap és az Adoremus havi liturgikus kiadvány egypéldányos, féléves vagy éves **új** előfizetéséhez ajándékkönyvet adunk.

AZ AKCIÓBAN SZEREPLŐ AJÁNDÉKKÖNYVEINK:

- **Krisztus a jövőnk** – Ferenc pápa apostoli látogatása Magyarországon
- Szent VI. Pál pápa: **Eucharisztia – Ajándék, jelenlét, titok**
- **Imádságban Boldog Charles de Foucauld-val tizenöt napon át**
- Szabó Ferenc SJ: **Viharban** – Egyházunk az ezredforduló után

Az Új Ember vagy az Adoremus **féléves** előfizetése esetén a **Viharban** és az **Imádságban Boldog Charles de Foucauld-val tizenöt napon át** című könyveket adjuk ajándékba.

Az Új Ember vagy az Adoremus **éves** előfizetése, illetve az Új Ember és az Adoremus **együttes féléves** előfizetése esetén a **Krisztus a jövőnk**, a **Viharban** és az **Imádságban Boldog Charles de Foucauld-val tizenöt napon át** című könyveket adjuk ajándékba.

Az Új Ember és az Adoremus **együttes éves** előfizetése esetén a **Krisztus a jövőnk**, a **Viharban**, az **Imádságban Boldog Charles de Foucauld-val tizenöt napon át** és az **Eucharisztia – Ajándék, jelenlét, titok** című könyveket adjuk ajándékba.

EGYPÉLDÁNYOS ELŐFIZETÉSI ÁRAINK

ÚJ EMBER hetilap

- éves előfizetés (52 megjelenés):
24 720 forint
- féléves előfizetés (26 megjelenés):
12 360 forint
- negyedéves előfizetés (13 megjelenés):
6 180 forint

ADOREMUS havi liturgikus kiadvány

- éves előfizetés (12 megjelenés):
19 800 forint
- féléves előfizetés (6 megjelenés):
9 900 forint
- negyedéves előfizetés (3 megjelenés):
4 950 forint

ÚJ EMBER hetilap és ADOREMUS együtt

- kedvezményes éves előfizetés: **40 000** forint
- kedvezményes féléves előfizetés: **20 000** forint

Új Ember

Adoremus

Az egyéni előfizetés részleteiről bővebb tájékoztatás kapható
e-mailen: terjesztes@ujember.hu és telefonon: +36 1 235-0484, +36 1 633-3132